Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVIII. Ч. 244. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 26-го ГРУДНЯ 1981 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, DECEMBER 26, 1981 No. 244. VOL. LXXXVIII.

ОБРАНО УПРАВУ І ГОЛІВ КОМІСІЙ УІА

Ню Йорк, Н.Й. (Р.С-ий). — У п'ятницю, 11-го грудня ц.р., тут, у власних приміщеннях, відбулось пленарне засідання Ради Директорів Українського Інституту Америки (УІА), в якому взяло участь 10 директорів, а саме: Зенон Баб'юк, інж. Остап Балабан, Володимир Баранецький, інж. Марія Гончаренко, д-р Степан Ворох, Йосип Лисогір, інж. Володимир Назаревич, інж. Андрій Пащук, д-р Юрій Савицький і д-р Ростислав Сочинський. Присутніми були також проф. Іван Самійленко, адміністративний директор Інституту, Роман Юзенів і Галина Смімдак, члени Комісії громадських зв'язків.

У відсутності президента Інституту Теодора Джуса, наради відкрив і ними проводив віцепрезидент УІА інж. В.Назаревич. Інж. А. Пащук відчитав протоколи з попередніх засідань Екзекутивної комісії і Ради Директорів, які присутні затвердили.

Короткий фінансовий звіт подав скарбник З. Баб'юк, після чого обговорено теперішнє матеріяльне положення Інституту і вигляди на майбутнє. На добровільне оподаткування членів, яке ухвалено на попередніх Загальних зборах УІА, озвалась гільки 41 особа, вплачуючи по 2 00 дол.

Д-р С. Ворох, голова Організаційної комісії, представив чотирьох кандидатів на членів УІА: Йосип Іванів, Богдан В. Безкоровайний, Ірена Віра Нечай і Стефанія Расн. Усіх їх Рада Директорів одноголосно затвердила. Дальших майбутніх 15 членів закінчує своє оформлення, звітував д-р Ворох.

Слідуючою точкою порядку нарад був вибір Управи Інституту. На список інж. В. Назаревича одноголосно вибрано президентом Інституту — Т. Джуса, віцепрезидентом В. Назаревича, секретарем інж. М. Гончаренко, скарбником З. Баб'юка.

У склад Екзекутивної комісії, крім вище згаданих, увійшли також В. Баранецький та інж. А.Пащук.

Фінансову комісію очолив З. Баб'юк із заступником голови В. Баранецьким і членами: Т. Джусом, В. Назаревичем і О. Балабаном.

Головою Організаційної комісії вибрано д-ра С. Вороха, його заступницею Ліду Гук і членами: Марію Лисович, інж. Марію Гончаренко, Христину Баранецьку, д-р Ларису Долинську, Любу Шегедин і Христину Обушкевич.

В склад Комісії громадських зв'язків увійшли: д-р Р. Сочинський — голова, ред. Антін Драган, Роман Юзенів, Ніна Дзюба та Галина Смімдак — члени.

Головою Комісії опіки будинку став Й. Лисогір, а членами: інж. А.Пащук та інж. В. Назаревич.

Головою Програмової комісії обрано Ярослава Криштальського. Ця комісія включатиме підкомісії: мистецьку, вокально-музичну, освітню, комісію театру і фільму тощо. На голів цих підкомісій кандидують висококваліфіковані професійні сили, яких виберуться у найближчому майбутньому.

На закінчення сходин обговорено ще різні актуальні справи, з них найважливіші: звільнення Інституту від реальностевого податку.

В.Баранецький, як очевидець, розповів про конвенціо нюйоркської адвокатської Палати, що відбулась 7-го грудня ц.р., з участю представників Міської ради й Податкової комісії міста, на якій правні заступники різних добродійних організацій та інституцій піддавали сумнівові правильність інтерпретації міськими урядовцями нового закону про реальностевий податок. На підставі деяких, досі позитивно полагоджених в суді випадків, можна сподіватися, що Інститут буде також звільнений від такого податку (понад 40,000 долярів річно), навіть коли б прийшлось передати справу до суду.

Закінчивши засідання, присутні перейшли до горішньої залі, де якраз закінчилось насвітлювання фільму „Чорна Перлина", співпродуцентом якого був присутній на залі українець Ігор Пришляк. За смачною перекускою і приємною гутіркою минув цей вечір.

НТШ матиме сесію на нарадах славістів

Ню Йорк, Н. Й. — З канцелярії НТШ повідомляють що в триденних сесіях Американської Асоціяції Вчителів Слов'янських і Східньоевропейських Мов (ААТСЕЕЛ), які відбуватимуться у готелі Рузвелт на Медісон авеню (ріг 45-ої вулиці), братиме також участь НТШ.

У зорганізованій ним сесії, присвяченій 400-літтю Острозької біблії, під проводом проф. Богдана Чопика, читатимуть свої доповіді такі науковці: д-р Б. Чопик, професор університету Юта: Фон і мотиви, які довели до публікації Острозької біблії; д-р Роберт Метізен, проф. Бравн університету: Теологічний фон Острозької біблії; д-р Дмитро Штогрин, професор Іллинойського університету в Урбані: Студії полемічної літератури на семінарі В. Переця в Київському університеті в роках 1906-1914 і д-р Богдан Струмінський, старший науковий співробітник Українського Наукового Інституту Гарвардського університету: Використання Острозької біблії в словнику Беринди — Коментатором коледжу у сесії буде д-р Юрій Перфецький, професор Ля-Саль коледжу у Філядельфії. Сесія НТШ відбудеться третього дня конференції, в середу, 30-го грудня 1981 року, в кімнаті „Бродвей світ" від 3:30 до 5 годині по полудні.

НТШ-івську сесію попередять дві інші українські сесії, а саме: української літератури під проводом проф. Е. Адамс, з участю чотирьох доповідачів (год. 11-12.30) та сесія Товариства Івана Франка, під проводом проф. В. Жилі, з участю шістьох доповідачів (год. 3:30-5) в тім самім приміщенні.

В рамках конференції ААТСЕЕЛ відбудеться зустріч українських учасників конференції та запрошених гостей, що її влаштовує НТШ, а зокрема її Філологічна секція, метою якої є познайомити приявних з працею і плянами НТШ в новому році. Тоді теж відбудуться сходини членів Філологічної секції НТШ й представлення нових членів Секції. Управа НТШ заохочує місцеве громадянство взяти участь у конференції, а зокрема в усіх українських сесіях та запрошує на товариську зустріч.

КОМУНІКАТ

ПРО ПЕРЕБІГ ГРОМАДСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ В НЮ ЙОРКУ

Скликана Екзекутивою Комітету за Правопорядок в УККА Громадська конференція на суботу, 19-го грудня ц.р., в Ню Йорку зібрала 75 учасників, представників 30-ти громадських установ. Серед присутніх були також делегати українських громад у Дітройті, Міннеаполісі, Ню Йорку, Трентоні і Філядельфії, як теж були заступлені громади у Маямі, Лос Анджелесі, Сан Франсиско і Чікаго.

Конференцію відкрив перший голова Екзекутиви Комітету д-р Іван Флис, який подав порядок нарад та звітував про перебіг усіх переговорів із представниками УККА. На кінець звіту подано до відома учасників наради повний текст письмової відповіді теперішнього УККА з дня 28-го листопада на поставлені домагання Комітету за Правопорядок. Учасники з прикрістю прийняли до відома, що Екзекутива УККА відкинула усі чотири пропозиції Комітету, які мали на цілі компромісове наладнання існуючого конфлікту.

Другим звітував про дотеперішню діяльність Екзекутиви Комітету за Правопорядок Іван Олексин, який в останніх місяцях виконував обов'язки голови. З уваги на негативне закінчення теперішніх переговорів із Екзекутивою УККА учасникам нарад представлено дві концепції організації та дії тіла, яке могло б дати можливість корисної та актуальної діяльності для членів-організацій дотеперішнього Комітету за Правопорядок. Ті дві концепції реферували д-р Богдан Витвицький і Юрій Солтис. Рівночасно з цих самих причин дотеперішня Екзекутива Комітету за Правопорядок, закінчивши цей етап праці, для якого була створена, запропонувала вибір нової Екзекутиви для виконання рішень Громадської конференції.

У висліді широкої виміни думок, учасники конференції рішили підготовити в найближчих місяцях громаду для всенародної конференції, яка мала б рішити про можливість та конкретні завдання об'єднання тих організацій та поодиноких громадян, які не можуть прийняти безкомпромісового становища теперішнього УККА. В тій цілі вибрано комісії: організаційну, програмову, статутову, фінансову і преси, що їх очолили члени конференції.

Присутні учасники звернулися з апелем до уступаючої Екзекутиви Комітету за Правопорядок, щоби перебрала обов'язки комісії для підготовки всенародної конференції у теперішньому складі. Нарадами 19-го грудня, які тривали цілий день і проходили в дружній та діловій атмосфері, проводив як предсідник Василь Колодчин з Дітройту і його заступник Петро Каркоць з Міннеаполісу, а секретарювали д-р Роман Борковський з Ню Йорку і Евген Перейма з Нюарку.

Після нарад Екзекутива відбула ще короткі сходини, на яких рішила переорганізацію, покликуючи у свій склад зв'язкових із Дітройту, Міннеаполісу, Нюарку і Філядельфії. Спираючись на ротаційній системі проводу, обов'язки голови тепер перебрав другий заступник голови д-р Богдан Шебунчак, а обидва колишні голови, д-р І. Флис та І. Олексин, стали його заступниками.

Учасники Громадської конференції, як і Екзекутива ствердили, що з доброю волею теперішнього УККА вони кожночасно готові до відновн переговорів, які могли б довести до повної єдности у громадському житті української спільноти в ЗСА.

Екзекутива Комітету за Правопорядок в УККА
Ню Иорк, 20-го грудня 1981 року.

Москва занепокоєна ситуацією в Афганістані

Москва. — Інформації, які надходять з Москви, в зовсім новому світлі представляють довше перебування прем'єра Афганістану тут, а після його відлету прибуття афганського лідера Бабрака Кармаля. Не зважаючи на зміцнення совєтських збройних сил в Афганістані трьома новими дивізіями, що піднесло число совєтської збройної сили в тій країні до понад 110,000 людей, бойові акції національних збройних відділів тривають даді, а навіть в Кабулі, повстанці проводять бойові акції.

Ще минулого місяця відділ повстанців перемаршував через базар Шор База і поліція та військо не інтервеніювали, хоч були розміщені на відстань зору від місць, якими проходив марш; того ж самого дня вбито в середині міста декількох представників просовєтської влади. На передмістях мали місце подібні збройні виступи національних збройних сил, до яких у багатьох випадках долучилося населення. Повстанці дальше схоплюють совєтських старших і високих урядників, а навіть їхніх жінок, під час їхнього перебування на вулицях столиці за денного світла.

В часі відбування прокомуністичного Конгресу афро-азійської народної солідарности повстанці міною зірвали доступ до готелю, в якому відбувався цей Конгрес, не зважаючи на сильну військову охорону. Кабуль охоронює крім військових частин маріонеткового уряду понад 20,000 совєтських вояків. В місті перебувають тисячі совєтських працівників і дорадників, службу безпеки фактично ведуть росіяни, які зреорганізували й кермують її афганською частиною і, не зважаючи на це все, росіяни і представники афганської влади можуть появлятися на вулицях тільки вдень і то під загрозою схоплення чи вбиття.

Кількість вбитих росіян засекречена совєтським командуванням. На підставі різних даних обчислюють, що таких вбитих дотепер є між 5,000 і 6,000, а поранених біля 15,000. Зруйнувавши сільсько-господарську продукцію в цілому ряді провінцій Афганістану, а в першу чергу довкруги Кабулю, совєтське командування змушене всі засоби прохарчування для своїх військових частин і для цивільних робітників довозити з СССР. В Душанбе, де знаходиться комунікаційний вузол для транспортів до Афганістану, не стало магазинів і харчі часто лежать під голим небом аж до часу дальшого транспортування. Із 20 з усіх 29 провінцій Афганістану влада уважає небезпечними і вдаються туди тільки більші військові, або військом забезпечені, конвої.

Великі сніги, які випали в афганських горах, зменшили рух і акції повстанців на якийсь час. Одначе з приходом весни совєтська команда сподівається нового збільшення їхньої активности і тому вже організує різні протизаходи. Власне в тих справах перебував у Москві прем'єр маріонеткового уряду Афганістану, а тепер перебуває його президент.

ПОМЕР БЛ. П. ІНЖ. ЮЛІЯН ФРИЗ

Ню Йорк, Н. Й. — У вівторок, 22-го грудня 1981 року, тут у шпиталі Елмгирст у Квінсі помер несподівано бл. п. інж. Юліян Фриз, довголітній член Товариства Українських Інженерів Америки, активний громадянин, колишній член хору „Думка". Покійний був членом УНС у 88-му Відділі. Про день і час похоронних відправ буде подано в окремому повідомленні після полагодження формальностей.

ПАПА СХВАЛИВ ВИСТУПИ В ОБОРОНІ СВОБОДИ

Рим, Італія. — Голова Католицької Церкви Папа Іван Павло II в опублікованому річному зверненні до народів світу, звертає увагу урядам і людям доброї волі, що вони повинні вжити усіх заходів, щоб перешкодити війні, але, на думку Папи, „Народи мають право і навіть обов'язок захороняти свою самостійність і свободу проти несправедливих агресорів".

Звернення Папи Римського, яке охоплює 21 сторінку машинопису, звернене в першу чергу до всіх людей, а зокрема урядів держав, і тих, які з ними пов'язані. Звернення було написане ще 8-го грудня ц.р., тобто ще перед проголошенням воєнного стану у Польщі, який у висліді приніс масові арешти профспілкових діячів і страйкуючого робітництва та заведення у країні, з якої він походить військового терору, метою якого було в першу черу знищити вільну профспілку „Солідарність" та стримління польського народу до самостійности і незалежности від Москви.

У зверненні Папа не робить жадного натяку на Польщу. Поінформовані особи думають, що Папа мав на увазі в першу чергу Католицьку Церкву, яка „має право і обов'язок" обороняти себе перед наступами ворогів релігії і релігійної свободи. Тому Папа Іван Павло II, виразніше як будь-коли перед тим, наголошує обов'язки християн-католиків які повинні протиставитись злу і тим самим не допускати до завогнень у світі.

В іншому місці звернення Папа говорить, що не може бути миру на світі без пошанування свободи людини, бо уряди, які не шанують прав людини не є зацікавлені в мирі. Звернення Папи до світу, яке звичайно оприлюднюється перед Різдвом, є, на думку політичних спостерігачів і теологів, документом великого значення, бо в ньому папа, як речник Католицької Церкви, займає становище до багатьох проблем релігійного, політичного, суспільного, морального й іншого порядку.

У світі

НА ЛЕТОВИЩЕ В БОСТОН З МОСКВИ ПРИБУЛА після короткого перепочинку в Парижі Єлизавета Алексєєва, невістка Андрея Сахарова і його дружини Єлени Боннер. Сахаров і Боннер голодували 17 днів, домагаючись випущення за кордон Алексєєвої,чоловік якої Алексєй Сємйонов студіює в ЗСА. На летовищі Сємйонов заявив, що його батьки Сахарови продовжують боротьбу за людські права й надалі.

МІНІСТЕРСТВО ЗАКОРДОННИХ СПРАВ Пакістану повідомило, що нього місяця вже вдруге афганські бойові гелікоптери налетіли на пакістанську територію та обстріляли й обкидали гранатами великий табір афганських втікачів недалеко Вазірістану, що розташований поблизу кордону. Міністерство закордонних справ Пакістану викликало шарже д'афер афганської амбасади в Ісламабаді й через нього склало гострий протест проти тих неспровокованих збройних налетів. Шарже д'афер передав гострий протест своєму урядові в Кабулі, який той протест відкинув і заперечив цей та останній налети на територію Пакістану. В своєму протесті уряд Пакістану підкреслив, що афганські збройні частини нападають також на території Пакістану й тут тероризують та вбивають цивільне населення.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА РОНАЛДА РЕҐЕНА РОЗПОЧАВ практичні кроки для зорганізування допомоги полякам, а в першу чергу польським робітникам у час воєнного стану, яке запровадив комуністичний уряд генерала Войцеха Ярузельського та для встановлення спільного фронту всіх демократичних держав, а головно держав Заходу. До Бонну прибув помічник Державного секретаря ЗСА Лоренс Іґлбирґер і розпочав розмови з відповідними західньонімецькими чинниками. Після тих розмов речник західньонімецького міністерства закордонних справ Карль Пашке поінформував, що розмови відносилися до цілого комплексу справ Схід-Захід, а питання допомоги Польщі займало окреме місце. Після перебування в Бонні Іґлбирґер відлетів до Парижу з такою самою ціллю. Перед прибуттям до Бонну Іґлбирґер перебував у Римі. Італійський міністер закордонних справ заявив після тих розмов: „Ми дискутували питання чи продовжувати, чи припинити допомогу Польщі. Найбільш точно обговорювали ми таку концепцію, щоб продовжувати допомогу харчами, але припинити фінансову допомогу".

ВЕЛИКА ЧАСТИНА ІЗРАЇЛЬСЬКОЇ ПРЕСИ висловлює свої критичні завваги до недавнього виступу прем'єра Ізраїля Менахема Беґіна, у якому той заатакував гостро Уряд ЗСА за його поставу в справі анексування Голанських висот. Головний англомовний щоденник в Ізраїлі „Джерусалем Пост" опублікував передову, в якій назвав виступ Беґіна „диким і неоправданим". Коли ж ідеться про виповідження ним завішеного перед тим Вашінгтоном договору про взаємну військову допомогу у випадку збройного нападу на Ізраїль, то „Джерусалем Пост" висловив підтримку Беґінові. Редакція тієї газети висловила панівний в Ізраїлі погляд, що той останній договір, який має характер спільного протоколу, не задовольняє повністю всіх оборонних потреб Ізраїля. В інших пресових органах Ізраїля також з того приводу висловлена думка, що коли б прийшлося поновити дійсність того протоколу, тоді треба доповнити його основних змін у ньому.

МЕЙОР МІСТА НЮ ЙОРК ЕДВАРД КАЧ використав свою пресову конференцію в будинку міської управи Ню Йорку для того, щоб зайняти становище до останнього ізраїльсько-американського конфлікту. На думку Кача американська сторона повелася невідповідно, не узгляднюючи найосновніших потреб Ізраїля. Кач підкреслив, що уряд Ізраїля не переступив ніяких обов'язуючих договорів, а тільки боронився.

ПІСЛЯ 35 РОКІВ ІСНУВАННЯ ОН ШВАЙЦАРІЯ робить заходи для вступлення до тієї головної міжнародної організації. Спершу довгі роки Швайцарія стояла осторонь ОН, мотивуючи це своєю повною невтральністю. Але з роками щораз більше невтральних держав вступали туди, а ті, що були в ОН, проголошували невтральність. В тій новій ситуації Швайцарія залишалася ізольованою й не брала участи у вирішуванні різних для неї важливих міжнародних питань. Тепер уряд Швайцарії вніс до парляменту законопроєкт про вступлення Швайцарії до ОН. Одначе рішення парляменту, навіть якщо воно буде позитивне, не буде остаточне. Згідно зі швайцарською конституцією в тій справі буде мусітиме висловитись увесь нарід у всенародному голосуванні, в референдумі. Такий референдум зможе відбутися щойно десь у 1983 році.

РОБІТНИКИ В ПОЛЬЩІ СТАВЛЯТЬ ОПІР

Вашінгтон. — З Польщі надходять різними шляхами інформації про те, що спротив робітників, зокрема на Шлеську і над Балтиць ким прибережжям, у Ґданську і Ґдині, триває і що військове командування, яке від проголошення воєнного стану в Польщі перебрало повну контролю влади в країні, не змогло повністю опанувати ситуацію, не зважаючи на масові арешти, заборони й інші шикани.

З кругів Римо-Католицької Церкви стало відомим, що ген. Войцех Ярузельський, перший секретар Польської Об'єднаної Робітничої (комуністичної) партії, прем'єр-міністер уряду, міністер оборони і голова військового командування, приготовляє звернення до польського народу, з яким він виступить по радіо і телевізії.

Ходять також неперевірені чутки — безпосередної комунікації між Варшавою і західніми країнами майже немає — що військове командування проголосило напередодні Різдва деякі полегші: зняло заборону руху вночі, щоб дати можливість польському народові „в спокою і без страху" як сказано в повідомленні, провести свята Різдва Христового.

Спротиву робітників вугільної індустрії на Шлеську не вдалось зламати. У переловлених з Варшави інформаціях говориться, що 300 робітників в декількох шахтах продовжують ставити спротив і погрожують висадженням в повітря входів до копалень, якщо уряд не відтягне зі Шлеська війська і спеціяльних поліційних частин. Є також певні познаки, що В. Ярузельський хоче осягнути з ієрархією Польської Римо-Католицької Церкви якесь порозуміння, знаючи про те, що польський єпископат має великий вплив на спільноту. Загально політичні спостерігачі кажуть, що не зважаючи на тимчасове відпруження і обіцянки уряду, ситуація в Польщі дальше напружена, а господарський сектор наближається до катастрофи. Крім того речники вільної профспілки „Солідарність" за кордоном не виключають можливости зовнішньої інтервенції вже в найближчому майбутньому, бо військове командування в Польщі, як показує розвиток подій, не дасть собі ради.

У Вашінгтоні президент Роналд Реґен прийняв на спеціяльній авдієнції колишнього польського амбасадора в ЗСА Ромуальда Спасовського і його дружину Ванду. Розмова тривала 15 хвилин і була дуже емоційна. Заступник пресового секретаря Білого Дому Лері Спікс заявив, що усі троє співрозмовці були зворушені до сліз, коли обговорювали ситуацію в Польщі. Це був перший виступ Спасовського після його резиґнації з посту амбасадора, якого як відомо, військове командування збирається судити заочно за „зраду батьківщини". Після розмови із Спасовським президент Р. Реґен відбув ще одну нараду з членами Крайової ради безпеки, щоб ще раз застановитися над застосуванням можливих санкцій проти режиму у Варшаві і Совєтського Союзу.

В Америці

ДЕН ФІШЕР, РЕЧНИК ДЕРЖАВНОГО департаменту заявив, що УРЯД ЗСА, на жаль, мусів уневажнити паспорт виданий раніше для протестантського проповідника Іяна Пейслі з Північної Ірляндії, бо він, виступаючи в багатьох місцевостях Ірляндії, займав становище, яке суперечить основним принципам ЗСА і шкодить інтересам цієї країни. Отець Іян Пейслі член британського і европейського парляментів, мав намір прибути до З'єднаних Стейтів Америки і виголосити тут цілий ряд промов, зокрема перед студентами на університетах і коледжах. Проти його приїзду вже віддавна протестує багато членів Конгресу. Конгресмен Маріо Біяджі, демократ з Ню Йорку і член Ад Гок комітету для справ Північної Ірляндії, висловив вдоволення з такого рішення Державного департаменту.

ДИРЕКТОР РАДІОПЕРЕДАЧІ „ГОЛОС АМЕРИКИ" 54-річний Бернард Г. Каменскі зрезигнував зі свого становища, протестуючи проти затіснення контролі радіопередач і посилення інформаційної служби згідно з програмою Уряду. Дотеперішній директор був великим прихильником журналістичних свобід і вважав, що журналісти мають право висловлювати у радіопередачах „Голос Америки" свою власну думку, а не тільки переповідати урядові програми. Від 3-го січня 1982 року Б. Каменскі працюватиме в телевізійній компанії „Кейбл Ньюз" у Вашінгтоні. Каменскі офіційно попрощався із співробітниками „Голосу Америки", які завдячують йому дуже багато, бо це його заслугою треба вважати більше усамостійнення бюра передач від загального керівництва, яке дуже часто не визнається на якості журналістичної праці, але зі своїх „висот" вважало за відповідне дуже часто встрявати у цю ділянку.

МОРІН РЕҐЕН, ДОЧКА ПРЕЗИДЕНТА РОНАЛДА Реґена, покищо не проголосила своєї кандидатури на сенатора зі стейту Каліфорнія у виборах в 1982 році, хоч її приятелі і прихильники впевняють що вона таки кандидуватиме. Як відомо, сам Президент спочатку був проти кандидатури дочки, але пізніше заявив, що він не старатиметься впливати на її рішення. Останнє опитування, переведене в Лос Анджелесі місцевими газетами, виказало, що М. Реґен не є надто популярною кандидаткою в опінії виборців, а крім того вона може мати труднощі у фінансуванні довгої передвиборчої кампанії.

ДОРАДНИК ПРЕЗИДЕНТА У СПРАВАХ КРАЙОВОЇ безпеки Ричард Аллен правдоподібно перебуватиме довше, як раніше передбачалось, на добровільній відпустці, бо справа перевірки його справи Департаментом справедливости затягується. Не зважаючи на ранішу заяву генерального прокуратора Вілліяма Френча Смита, що Департамент справедливости не буде покликати спеціяльного прокуратора для перевірки закидів проти Аллена, поінформовані особи твердять, що В. Смит змінив тепер свою думку і уважає, що окремий прокуратор міг би прислішити справу. Адміністрація президента Роналда Реґена не вмішується до цієї справи, аж до часу закінчення перевірки. Покищо функції Аллена виконує адмірал Джеймс Ненс.

ВЛАСНИКИ ШИРОКО ЧИТАНОГО І популярного часопису в Ню Йорку „Дейлі Ньюз" пошукують покупця, бо, не зважаючи на великий тираж газети (від півтора до двох мільйонів копій денно), видавництво мало 11 мільйонів долярів втрат за останній рік. Коли не вдасться знайти купця, то газета, правдоподібно перестане виходити десь на початку наступного року. У видавництві тепер працює 3,800 робітників, які, очевидно, втратять роботу. Теперішнім власником газети є чикаґська компанія „Трибюн".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $30.00, 6 months — $16.00, 3 months — $9.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

P O Box 346 Jersey City N J 07303

Стріли до демонстрантів

Революція у Росії на весні 1917 року розпочалася 11-го березня 1917 року, коли Волинський полк відмовився стріляти до демонстрантів у Петрограді. Керована з Парижу Аятоллою Хомейні революція проти іранського шаха Рези Паглеві увінчалася успіхом, коли іранські вояки, які стрілами розганяли демонстрантів — одного дня відмовилися стріляти до них усвідомивши, що там, серед демонстрантів є їхні брати, батьки, сини чи приятелі. Індоктриновані політруками і запаморочені своєю „владою" над безборонними демонстрантами — вояки стріляють за наказами своїх командантів. Але тільки до якогось часу. Приходить момент, коли психоза терору перестає діяти, приходить момент масового протверезіння, — вояки відмовляються стріляти і стають по боці тих, які борються проти насильницької влади. І тоді приходить кінець тій владі.

Ми є свідками тривожних, сумних, трагічних, але й прецікавих подій. Те, що діється в Польщі, це наочна історична лекція, як тугий нарід, в якому закорінився державницький патріотизм і який — як усі народи й усі окремі люди — прагне волі, виявив назверх гостру позицію проти насильницького окупанта, — бо насправді, хоч совєтські війська у Польщі стаціоновані по лісах, щоби своїм видом не дразнити польських автохтонів, Польща була не тільки „скомунізована, але й стала окупованою провінцією СССР. „Радянська" Польща мала куди-куди більше свободи, як Україна. У Польщі Церква є патріотичною і всі поляки вірні своїй Церкві, — в Україні є офіційна Церква на послугах русифікаторського режиму, а Церкви в підпіллі замало, щоби могли бути таким оборонцем народу, як це діється у Польщі.

Західня преса, також американська, подає різні цифри убитих і поранених цивільних демонстрантів кулями своїх земляків у військових уніформах. Довго така трагічна процедура не може тривати. А якщо Кремль вишле до Польщі, на вулиці міст і до шахт вугілля на Шлеську своїх вояків, певне мусульман, тоді прийде до зудару з цілим польським народом. На світлині з демонстрації у Чикаґо видно й український транспарант, що українці сприяють Польщі в боротьбі за свободу. Треба з признанням висловитися про таку поставу чикаґських українців. Тепер не пора на ресантименти з коренем у давньому минулому. Тепер пора на спільний фронт проти спільного гнобителя.

Сучасне „право п'ястука"

У середньовіччі існував період, у якому на перехрестях шляхів поза хащами скривалися гурти бандитів, делікатно називаних „Равбріттерами", — грабіжницькими лицарями, — які нападали й грабували всіх, хто туди переїздив. Не зважаючи на великі осяги в середньовічній добі — філософію, ґотицьку архітектуру та глибоку релігійність — існував закон сили і від того саме придорожного бандитизму названо його „фаустрехт", тобто „право п'ястука". Тепер переживаємо подібну, тільки ще страхітливішу добу: добу міжнародного тероризму. Досконало зорганізовані, узброєні, вишколені підпільно-терористичні організації існують у Ливані, у Сирії, в Лівії, в Японії, у Західній Німеччині, в Італії. Власне італійські Червоні бриґадисти покрили себе сумною славою — новим терористичним актом, який схвилював і обурив увесь цивілізований світ.

Під кінець минулого тижня у Вероні, в південній Італії, чотири бандити, діставшись підступом до помешкання американського генерала Джеймса Дозієра, сказали дружині генерала, що вони „монтери" для направи водопроводу й прикували до крісла дружину генерала та його самого зв'язали і вкинули до баґажника авта, яким втекли. Заки повідомлено поліцію — минуло три години і за той час злочинці змогли втекти і скритися так, що тепер італійська поліція має у своїх розшуках дуже малі шанси на успіх. До злочину призналися телефонами до газет названі вище італійські терористи Червоні бриґадисти, які мають на совісті вбивства колишнього прем'єра Альдо Моро й багато-багато інших кривавих жертв. Американські коментатори не виключають, що тут ідеться про добуття від схопленого генерала військових тайн — його можуть тортурувати, й убити, бо це люди, для яких не існують ніякі інші закони й приписи, як тільки воювати терором задля терору, щоб сіяти паніку і страх серед народу. Президент Реґен правильно назвав тих злочинців „трусливими злочинцями", бо це ніяке геройство нападати із ручними скорострілами по кілька осіб на одну безборонну людинv.

Живемо у добі міжнародного терору. Вона напевне минеться, як минулася середньовічна доба „права п'ястука" із „Равбріттерами" на розстайних дорогах. Але це прийде тоді, коли зникне праджерело тепершнього заколоту у світі, політичного і морального, коли не стане того центру, який постачає зброю і вишколює терористів — явище дотепер у всесвітній історії без прецеденту. Воно минеться, але поки це станеться — буде ще багато жертв цієї несамовитої системи, яка настала на Сході Европи й затруює атмосферу у вільному світі.

Володимир Душник

ПОДІЇ В ПОЛЬЩІ І ЗАХІД

Це було тільки питанням часу, коли польський маріонетковий уряд ген. Ярузельського кине збройні сили на здавлення робітничого руху „Солідарности" і „збереже" Польщу для імперіяльного центру в Москві. Та це не міняє ситуації, — чи здушення виконують польські вояки і поліція, чи мали б це зробити совєтські збройні сили і КҐБ, — Польща однаково залишається сателітом Москви.

Протягом останніх 16-ти місяців світ міг сподіватися, що прийде до тієї жахливої неминучости, яка поклала край домаганням „Солідарности". Безоглядна контроля Москви над її безмежною імперією збудована на тотальному послухові компартії, на ефективних органах безпеки і контролі всіх засобів масової інформації.

Воєнний стан, що його проголосив ген. Ярузельський не був би можливий без повної згоди та підбурювань Москви, як теж і питання повної інтервенції СССР залежатиме від того, — чи польська маріонетка в особі ген. Ярузельського зуміє здушити цей масовий рух „Солідарности", який охоплює сотки тисяч та мільйони польських робітників, селян, студентів та навіть державних урядовців.

Якщо це не пощастить, Москва вишле свої дивізії щоб завдати смертельного удару „Солідарності".

Немає найменшого сумніву, що криза Москви в Польщі є теж кризою і европейського Заходу.

Захід, прийшовши до економічної відбудови після Другої світової війни, почав „усамостійнюватися" від американської політики, яка також прямувала зигзаґуватими шляхами, потураючи московським злочинам.

Під час східньонімецького повстання в 1953 році чи мадярської протисовєтської революції в 1956-Захід нічого не зробив, щоб приборкати Москву. Тоді Америка і її союзники мали велику перевагу в ОН і могли вислати військові частини ОН до Мадярщини так, як це вони зробили в Кореї у 1950 році. Три місяці після окупації Чехо-Словаччини совєтськими військами в 1968 році Франція й інші европейські країни почали торгувати з СССР, ніби в Центральній Европі нічого не сталося.

Коли іранські мусулманські фанатики захопили 52-ох американських дипломатів в Теграні в грудні 1979 року, або коли совєтські війська захопили Афганістан, західні союзники Америки почали дивитися в „другий бік", і навіть, якщо вони публічно засуджували совєтські чи іранські злочини, то приватно вони далі торгували з Москвою чи Іраном.

Після американського ембарґо на збіжжя до СССР торгівля Америки зі Совєтським Союзом впала на 60 відсотків тоді, коли торгівля Західньої Німеччини з СССР зросла на 20 відсотків, Франції на 23 і Англії на 8,5 відсотка.

Недавно в Німеччині, Бельгії, Голляндії, Данії та Італії відбулися великі демонстрації проти американських атомових ракет. На жаль, ці збаламучені европейці не протестують проти совєтських атомових ракет типу СС-20, СС-4 і СС-5, які у великій кількості є наставлені на головні західньоевропейські міста та індустріяльні центри. Американських ракет ще немає в Европі, яких, на ділі, домагалися самі европейці.

Виступаючи на пресовій конференції у четвер, 17-го грудня ц. р., президент Реґен сказав, що Америка не тільки „глибоко стурбована" подіями в Польщі, але також Уряд у Вашінґтоні має ряд альтернатив на випадок, коли теперішній воєнний стан в Польщі доведе до знищення руху „Солідарности" та до привернення давнішого стану, перекреслюючи всі здобутки „Солідарности". Звичайно, президент Реґен не міг сказати, про які саме альтернативи говориться у Вашінґтоні.

Можна припускати, що за кілька днів буде відомо, що зустріне Польщу та яку політику поведе НАТО під проводом Америки. Ніхто не думає про будь-які мілітарні санкції, але є ряд економічно-фінансових можливостей — стримання доставки поживи до Польщі, цілковите зірвання торговельних стосунків із СССР тощо.

Якщо до цього не дійде, то це заохотить Москву до дальших політичних авантюр, бо вона знатиме, що це їй пройде безкарно.

УКРАЇНЦІ НА СУДОВИХ ПРОЦЕСАХ У ЗСА

Українська громада у вільному світі, її організованість і виразне національне обличчя та добре ім'я, що його вона здобула собі у країнах свого поселення, вже довгі роки зганяє сон з очей червоної Москви та її вислужників.

Як про це свого часу писала „Свобода", — колишній генеральний прокуратор Сивілетті в 1978 році побував у Москві й договорився з прокурором СССР щодо совєтського постачання свідчень і документів, щоб на їхній основі судити американських горожан східньоевропейського походження (а особливо українського!) мовляв, за „воєнні злочини" в час Другої світової війни та за „співпрацю" з німцями.

У висліді того, останнім часом на терені ЗСА відбуваються суди над американськими українцями, обвинувачення яких основане на совєтських джерелах, що їх доставляє прокуратура СССР американському Бюрові спеціяльних досліджень (ОСІ), під керівництвом Аллена Раєна. Такі, спровоковані совєтськими свідченнями, суди відбуваються останньо у Філядельфії, на Флориді й Клівленді і в зв'язку з тим розгортається широка кампанія проти українців, яким пришивається найгірші злочини. Цікаво завважити, що коли судять когось іншої національности, як української, то на сторінках преси про це майже не згадується. Зате кожен суд над українцем — супроводжений гучною протиукраїнською кампанією, від якої рябіє американська преса.

У зв'язку з тим, в лютому 1981 року, на терені Клівленду відбулись громадські збори, на яких вибрано Громадський Комітет проти вживання совєтських свідчень і документів в американських судах. З того часу цей Громадський Комітет влаштовував багатолюдні громадські демонстрації, конференції, радіові й телевізійні інтерв'ю, а 15-го листопада ц. р. в авдиторії собору св. Володимира влаштовано незвичайно цікаву і цінну доповідь колишнього комишинера ЗСА для справ іміґрації, д-ра Едварда О'Коннора, який говорив на тему: „Російське народовбивство і американська судова система".

Головною ціллю Комітету, як це сказано у розділі статуту про його цілі і завдання, є проводити заходи проти совєтських свідчень в американських судах, якими совєти стараються впливати на американське судівництво, щоб судити американських громадян східньоевропейського походження, при чому українці „втішаються" особливою увагою. Тому Комітет старається познайомлювати американські урядові чинники й загал американського суспільства із совєтськими злочинами і хвилями терору останніх десятиріч, звертаючи увагу на підривні дії й просочування совєтської аґентури в американське життя. Комітет співпрацює теж з іншими національними групами і зацікавлений збиранням свідчень про злочини, доконані над українцями перед, під час і після Другої світової війни (штучний голод в Україні 30-их років, переслідування українців гітлерівською Німеччиною, українські жертви насильної репатріяції до СССР і т. п.), публікує також окремі журнали документації, а останньо приступив до видавання періодичного „Інформативного Листка", та збирає фонди на правну оборону потребуючим.

На тему цих судів час відчасу пише українська преса, а особливо цікаві матеріяли подавані на сторінках філядельфійського щоденника „Америка", в яких вказується на правдиві причини цієї найновішої затії КҐБ.

Все це оплачуване державними фондами і то в час економічної кризи й поважної редукції державного бюджету, коли ліквідується навіть такі необхідні речі, як обідові програми для американської шкільної дітвори. Але ж, у той час, мільйони американських долярів, зібраних із платників державного податку, видається на фінансування співпраці американського Бюра спеціяльних досліджень з прокуратурою СССР, щоб дискредитувати тих льояльних горожан Америки, які є відомими ворогами комунізму.

В останніх днях щоденник „Ню Йорк Таймс", а вслід за ним уся американська преса, подали вістку, що Бюро спеціяльних досліджень веде старання, щоб довести до затвердження пропонованого ним договору між ЗСА і Західньою Німеччиною, згідно з яким кожен американський горожанин, обвинувачений у німецькій коляборації, мав бути виданий до Західньої Німеччини, і там стати перед судом. Також, згідно з цим договором, тих американських горожан, які обвинувачені були раніше і їх справи ведуться в американських судах, мали б негайно видати до Німеччини, не чекаючи вислідів американських судів. Усі інші, які будуть обвинувачені пізніше, мали б бути зразу передані німецьким судам, без розгляду американських судових чинників, а їхнє горожанство, у тому випадку, не стояло б на перешкоді такої депортації.

Як бачимо, такий пропонований договір був би виразно протиконституційний, бо згідно з Конституцією ЗСА кожен громадянин, доки йому не докажуть вини — не винуватий. Це радше нагадує практики в СССР, де на підставі самого тільки оскарження, людину можна ув'язнювати і вивозити, куди тільки тиранській владі забажається. Тому конечна відповідна і голосна реакція на такі протиконституційні пропозиції заки вони ввійдуть у життя, бо якщо одобрять видачу громадян до одної країни, згодом можуть їх видавати і до інших країн, не виключаючи СССР.

Знаємо, що американець польського походження, Франк Валюс із Чикаґо, був обвинувачений у воєнних злочинах та в приналежності до ґестапо. Хоча були наглядні докази, що 17-літній хлопчина, вивезений на роботу до Німеччини, не міг поповнити воєнних злочинів, ні бути ґестапівцем

(Продовження на ст. 6)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

У 60-річчя трагічної смерти Миколи Леонтовича

Концертом-маніфестацією відсвяткував Ню Йорк дату трагічної смерти українського, молодого і геніяльного композитора Миколи Леонтовича, завданої йому большевицьким аґентом у поневоленій Україні, 1921 року. Організатором патріотично-мистецької імпрези, був Комітет об'єднаних українсько-американських організацій (КОУАО) та хори метрополітальної округи. Свято відбулось 13-го грудня 1981 року в залі просторої Вашінґтон Ирвінґ школи, при зовсім добре виповненій авдиторії, з участю чотирьох хорів та молодих бандуристів під руководінням Ю. Китастого.

Свято відкрив голова КОУАО Михайло Шпонтак, згадуючи світле ім'я і передчасну смерть Леонтовича, як одну з перших а Володимира Івасюка, як, мабуть, не останню жертву московсько-большевицького терору супроти українських музик-патріотів. Коротке, може навіть дещо закоротке, слово про композитора, виголосив Симон Вожаківський, навівши приклади фальшування большевиками творчости Леонтовича, — як національної, так і релігійної. У другій частині, перед закінченням програми, директорка нюйоркського Українського Музичного Інституту (УМІ) Калина Чічка-Андрієнко, відчитала резолюції, які заключували рішучий протест проти переслідувань українських мистців, головно композиторів, Москвою, і заклик, щоб західній світ вкінці станув в обороні переслідуваних і репресованих наших мистців-патріотів.

На сцену, прикрашену свіжо виконаним портретом композитора, авторства мистця Богдана Савчука, виступив мішаний хор із Перт Амбою, під орудою Романа Левицького. Програму, як і належало, розпочато настроєвою, релігійною композицією Леонтовича: „Херувимська", що її супроводили бандуристи на своїх інструментах. А грали вони чисто, як ніколи досі. Хор звучав музикально, хоч спершу досить несміливо. Дальше ми почули розлогу як степ, народну: „Ой горе тій чайці" і рідко виконувану, а таку прекрасну та бадьору: „Позволь мені мати". В цій останній, розспіваний хор представив себе зовсім додатньо, а сама пісня була однією із прикрас програми. Хоча хором і бандурами проводив Р. Левицький, то бандурний дострій був ділом Ю. Китастого. Звичайно, що бандурний супровід до Леонтовичевих пісень, треба вважати тільки цікавим експериментом, бож ці пісні створив композитор а капелля.

Опісля побачили ми на сцені хор „Промінь", яким диригує Богданна Волянська. Очевидно, що шість дерев, це не ліс, а шість дівчат, це не хор. Та добре, що доповнення прийшло пізніше в складі ще кількох молодечих голосів і бандуристів. Отже, секстет дівчат відспівав перше одну з найбільш унікальних пісень Леонтовича на жіночий хор: „Ой сивая зозуленька". Проте відомо, що до цієї пісні потрібний більший жіночий хор, бо драматично потрясаюча середня частина не може випасти переконливо у виведенні кількох голосів. Самі ж дівочі голоси гарні і чисті, хоч придався б альт. З чоловічими голосами, а пізніше з тими ж бандуристами, виконано пісні: „Ой, хто в тому лісі", „Мала мати одну дочку" та з репертуару Капелі бандуристів із Дітройту: „Ішов козак без ліс". Приємно вирізнявся сольовий, сопрановий голос.

Численний дівочий хор „Жайворонки" виглядав імпозантно та спів, цим разом, на жаль, не був захоплюючий. Пісня: „Ой матінко моя", що ще не так давно, бл. п. дириґент Р. Степаняк, робив з неї перлину-прикрасу всякого виступу, прозвучала механічно. А „Щедрик", що його хор співав торік бездоганно, був здетонований. Це на свято Леонтовича підходило, якраз — найменше. Щастя, що інші пісні: „Ой вербо, вербо" і „Дударик" випали задовільно.

Закінчення програми припало виконати хорові „Думка" під дириґентурою Семена Комірного. „Ой з-за гори кам'яної" була заспівана без глибини почування, у зашвидкім темпі — це ж не веснянка — тому пройшла без враження. Бездоганно зазвучала пісня на чоловічі голоси: „Гаю, гаю, зелен розмаю". А уривок із недокінченої опери: „На русалчин Великдень" із знаменито заспіваним сольом, сопраністки Марти Кокольської-Мусійчук, був вершинним мистецьким моментом свята. Ця річ дійсно лежить „Думці". Належало б ще згадати, що теноровим солістом був Василь Тершаковець. Кінцева пісня „Ой зійшла зоря" із солістом, бас-баритоном Андрієм Добрянським, випала дещо слабше. Все таки, ця глибоко зворушлива і релігійна композиція, подобалась.

Вдячними оплесками слухачів закінчено цю рідкісну імпрезу, ціллю якої був протест проти нищення Москвою представників української культури, особливо музикотворців.

Теодор Терен-Юськів

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Адам Антонович

УКРАЇНОЗНАВЧЕ ШКІЛЬНИЦТВО

II

Треба між ними повести усвідомну акцію; багато з них не знає української мови. Нам потрібно зразу перейти від слів до діла, до конкретної практичної, послідовної, тяглої праці над рятуванням нашого молодого покоління.

Що потрібно зробити? При Шкільній Раді конечно треба утворити організаційну референтуру для зібрання докладних списків батьків, що їхні діти стоять осторонь від українознавчого шкільництва. До праці повинні включитися всі наші найвищі релігійні, громадські, наукові та політичні установи цілої нашої діяспори. Ми всі повинні визнати працю над національним вихованням — почесною працею.

До складення таких списків і картотек, відсталих від нашого середовища батьків і їх дітей, найбільш помічні будуть наші парафії і їхні парохи, які мають з ними контакт і найкращі інформації про всіх парафіян, Допоміжними у цьому можуть бути і парафіяльні організації. Цю акцію найкраще переводити через наші митрополії та епархії, які є компетентні повести всебічно цю дію рівночасно на цілому терені українських поселень в ЗСА.

До праці у вишукуванні неохоплених церквами батьків та їхніх дітей велику допомогу можуть нам дати наші забезпеченеві організації зі своїми секретарями, які також у великій мірі, мають вплив на своє членство. Найкращу допомогу в цій загальнонаціональній дії дадуть нам наші жіночі організації, які є добре поінформовані в своїх централях, як теж і в своїх клітинах, і які мають у цьому напрямі велику життєву практику і досвід при організації садків і дошкілля. Дуже близько співпрацювати повинні теж організації молоді та студентські через своє свідоме членство, що вчиться в різних школах і стрічається з дітьми, неохопленими нашими організаціями молоді й українознавчими школами. Такі наші зорганізовані діти можуть легко впливати на своїх товаришів, відсталих від української спільноти, та притягнути їх до своїх організацій та українських шкіл. Також українські кредитові каси можуть допомогти відшукувати, неохоплених нашим життям, українців.

Учімо молодь і дітей робити добрі діла. Нехай і вони змагаються між собою, хто з них більше приєднає своїх товаришів, неохоплених нашими школами і виховними організаціями. Також і батьки, що їх діти відвідують школи українознавства і належать до організацій молоді, повинні впливати, переконувати, заохочувати та й усвідомлювати відсталих батьків, що є їхніми приятелями, знайомими, сусідами чи кревними, — віддавати своїх дітей до українознавчих шкіл.

Молоді, свідомі батьки нехай також заохочують батьків з мішаних подруж вивчати українську мову. Для цього в більших українських осередках потрібно організувати для них окремі курси.

Як всім напевно відомо, величезну, прямо неоцінену, прислугу віддають сеньйори, дідусі і бабусі, при навчанні української мови в самих початках, коли їхні внуки зачинають вчитися говорити. При цьому дідусі і бабусі виконують подвійне завдання, бо при цьому навчанні внуків, одночасно привчають і молодих батьків краще вивчати українську мову і нею розмовляти з дітьми в своїх домах.

На це наведу вам правдиві приклади, де свідомі батьки, віддалені далеко ві українських громад, прекрасно навчали своїх внуків не тільки розмовляти українською мовою, але також навчили їх прекрасно читати і писати, та призвичаїли їх читати українські книжки. Їхні внуки вже покінчили високі студії з найкращими успіхами в науці і займають високі становища в американських установах. Коли я запитався їх, до якої українознавчої школи ходили їхні внуки, бабуся гордо відповіла: „До школи баби і діда". З цього виходить, що навіть родини, які живуть далеко в чужому довкіллі, самі прекрасно можуть справлятися з національним вихованням і навчанням української мови.

Молоді батьки повинні шанувати своїх родичів і належно оцінювати їхню виховну працю та обдаровувати їх повною опікою, а не сепаруватися від них, а ще гірше — давати їх до старечих домів, як це сьогодні часто трапляється.

Про навчання і національне виховання в українських школах тут не будемо говорити, бо це зовсім окрема тема. Скажу тільки одне із своєї довголітньої практики у веденні нашої найбільшої українознавчої школи, що учителі повинні вживати такого підходу до дітей і молоді, щоб їх позискати в клясах і поступово навантажувати їх навчальним і виховним матеріялом у формі різних клясових та міжклясових змагань між собою.

Цим способом уприємнюємо їм науку і побуджуємо до присвоєння собі якнайбільше знань, як також призвичаюємо їх до суспільно-громадської праці вже на шкільній лавці.

Наші школи мусять приступити до організації також і англомовних кляс, щоб улегшити занедбаним дітям вивчення української мови і запобігти дальшій катастрофі.

На цьому важливому відтинку нашого національного життя Шкільна Рада мусить до подробиць розпрацювати шкільні навчальні і виховні програми міжшкільних імпрез, здвигів, зустрічей. Також до деталів мусить їм переводити в життя, а щойно тоді буде вона збирати, і ціла спільнота, овочі своєї праці.

До виконання цих великих завдань невідклично мусить бути створений кількамільйоновий рідношкільний фонд. На це повинна спромогтися українська громада в ЗСА. У це я свято вірю, бо українська спільнота, як я вже згадував, є жертвенна. На це ми маємо численні докази, де малесенькі церковні громади потраплять будувати величаві Божі храми їхніми пожертвами двох-трьох мільйонів долярів.

Наші українознавчі школи, садки і передшкілля, українознавчі катедри та наукові установи є нашими храмами для національного виховання і також заслуговують на вдовину лепту від української спільноти.

Українці! Рятуймо самі себе і нашу спільноту від повної національної загибелі. Ворог не спить ні хвилини. Його мета є цілковите знищення української нації з лиця землі. Тому всі на фронт, до боротьби за своє національне „Я". Подібні менші чи більші занедбання у національному вихованні молодого покоління заіснували в українських громадах, розкинених по всіх країнах у вільному світі.

ПРОТОКОЛ

РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЩО ВІДБУЛИСЯ НА „СОЮЗІВЦІ" В ДНЯХ ВІД 8-го до 12-го ЧЕРВНЯ 1981 РОКУ

(2)

4. ЗВІТИ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ

(Продовження)

ЗВІТ ЗАСТУПНИКА ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА МИРОНА КУРОПАСЯ



During the past year I had the pleasure of representing the Ukrainian National Association at the following official functions:

1. The convention of the Ukrainian Canadian Committee in Winnipeg, Manitoba.

2. The White House Mini-Conference on Ethnic Aging in Baltimore, Maryland.

3. A trip to Israel where I had the opportunity to meet and interview members of the Society of Ukrainian-Jewish Relations in Jerusalem. Excerpts of that interview appeared in both *Svoboda* and *The Ukrainian Weekly*.

4. A special meeting of the UNA Executive Board with Jakov Suslensky, a Ukrainian-Israeli who was visiting the United States in an effort to promote better relations between Ukrainians and Jews. In attendance at that meeting was Adam Simms, a regional director of the American Jewish Committee, who expressed a sincere interest in continuing the dialogue initiated with the Ukrainian National Association in the future.

Other UNA-related activities during the year included organizing, administering, and teaching at the UNA Cultural Courses in Kerhonkson, New York, and regular attendance at UNA Executive Board and Chicago District Committee meetings.

I was also involved in the following activities related to my membership in the Ukrainian American Community:

1. Co-Chairman of Illinois Ukrainians for Reagan-Bush.
2. Board of Directors, National Center for Urban-Ethnic Affairs.
3. State Advisory Board for Multi-Cultural Education.
4. Board of Directors, Illinois Consultation on Ethnicity in Education.

The past year has not been an easy one for the Ukrainian National Association. The unfortunate series of events which transpired during the last convention of the Ukrainian Congress Committee coupled with the temporary absence of our Supreme President during a critical juncture in our history were factors which contributed greatly to the problems we are already facing within our organization. At a time when our entire community is struggling to preserve its vital ethnic essence, the political split which occured in Philadelphia and the subsequent leadership vacuum in our ranks have not helped our cause. Neither of these events, of course, are serious enough to cause permanent damage. With or without the Ukrainian Congress Committee, the U.N.A. will survive. We have a long tradition of perseverance and we have overcome community crises before. The speedy recovery of John Flis is a positive development and I am certain that given this man's dogged determination, we can quickly regain any momentum we may have lost during his absence.

A third development that has not helped our U.N.A. cause is the emerging confusion surrounding the behavior and comments of certain members of the Supreme Assembly. The image of our organization is not enhanced when an increasing number of U.N.A. rank and file members are beginning to question the loyalty of some of our national leaders.

Over the years, the U.N.A. has prided itself on the pluralistic character of its Supreme Assembly. We are, after all, an organization that is representative of all segments of the Ukrainian American community and it is essential that Supreme Assembly reflect that fact. For as long as the U.N.A. has been in existence, however, there has always been a common understanding that once a member of the Supreme Assembly took his oath of office, the interests of the Ukrainian National Association would supercede all other organizational loyalties. Within the last three years, unfortunately, this understanding seems to be losing acceptance. Some of our Supreme Assembly board members have been perceived to behave in a manner that strongly suggests that their primary loyalties rest outside of our ranks and that these loyalties take precedence over allegiance to the U.N.A. Perhaps we can address this issue during our annual sessions and reach a fraternal resolution. I still believe that the interests of the U.N.A. should remain foremost in the hearts and minds of all U.N.A. national leaders.

While the U.C.C.A. split and the internal politics of the Supreme Assembly are important issues, they are not necessarily crucial to our survival as a viable national fraternal insurance society. Far more significant is the professional leadership that the Supreme Assembly needs to exercise in an effort to address our current state of stagnation and relative decline. Our ship is beginning to sink, folks, and merely rearranging the deck chairs is no longer the answer.

During the past three years, there have been five efforts made to diagnose our ills and to prescribe steps to improve our sales of insurance. These include:

1. The President's report of September, 1978 outlining his visit to the Greek Catholic Union's headquarters in Pennsylvania. A number of recommendations were made to improve U.N.A. operations.

2. The Vice-President's report of September, 1978 outlining his visit to the national headquarters of the Sons of Norway. Recommendations were made to improve U.N.A. operations.

3. The Danko Report of October, I More recommendations were offered.

4. The Reorganization Committee Report of May, 1979. A series of resolutions were passed at our annual session that year aimed at improving U.N.A. operations.

5. The Ballew Report of May, 1981.

In reviewing all five reports it is interesting to note that there are many similarities among them. The same recommendations regarding direct billing, management by objectives, the modernization of our product line, a younger and better trained sales staff, and a full-time director of fraternalism, are just some of the areas of agreement. What is most distressing is the fact that few of the recommendations are new. We have heard them before and each time they have surfaced, members of our Supreme Assembly have found dozens of reasons for ignoring them. Here are some examples of comments I have heard:

"You can't compare Ukrainians to Rusins. What works for the G.C.U. won't work for the U.N.A."

"You can't compare Ukrainians to Norwegians. What works for the Sons of Norway won't work for the U.N.A."

"The Ukrainian community is very conservative. It won't stand for change."

"Our secretaries won't permit direct billing. They won't vote themselves out of a part-time job."

"Our members don't like paying their bills by mail. Direct billing just won't work."

"Our secretaries won't understand a modernized product line. They barely understand our product now."

"Our fraternal benefits are too costly. We lost enough money on *Svoboda* and the Cultural Courses to afford anything else."

What troubles me is the fact that the same people who argue against change are loath to offer solutions of their own. Perhaps they believe that ignoring the problem will make it go away! These same people were strongly in favor of constructing the present U.N.A. building, today admitting, however reluctantly, that it may not have been the best possible way for us to invest our money. Having constructed the building — thereby severely straining our financial resources — its supporters now argue against further investments elsewhere. We can't remodel a rapidly deteriorating Soyuzivka because we have no money. We can't hire and adequately pay professional staff because we have no money. We can no longer sponsor the Cultural Courses because we have no money. We cannot assist our senior citizens because we have no money. We can't build a Midwest Soyuzivka because we have no money. And on it goes, year after mundane year.

Fortunately, we have been offered a reprieve. *We don't need to stagnate.* All is *not* lost. Thanks to the vision and dedication of our Supreme President, we have before us a professionally and dispassionately prepared report developed by Mr. James A. Ballew, an expert on fraternal insurance. The report offers a way out of the woods, another opportunity to reverse our decline. Let's study it! Let's seriously consider implementation of its many worthy and professionally sound recommendations. Let's arise above our own petty differences and rededicate ourselves to a new and dynamic Ukrainian National Association. Let's live up to the expectations of our pioneers and let's show our sons and daughters that we are worthy of the trust they have in us. Let's not let this opportunity pass. We may not have another one.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО ДИРЕКТОРА ДЛЯ КАНАДИ СЕНАТОРА ПАВЛА ЮЗИКА



Річний звіт Українського Народного Союзу в Канаді на 1980 рік виданий Департаментом Асекурації Канади, що вимагається від закордонних братських запомогових установ, виказує 8361 члена, з майном у висоті 11,600.538 долярів та з надвишкою 469,764 долярів. Минулого року річний звіт показав, що в Канаді УНСоюз мав 8545 членів, які вибрали асекурацію на загальну суму 11,676.413 долярів з надвишкою 464,750 долярів. За рік ми втратили 184 члени й асекурацію на суму 75,875 долярів, але надвишка зросла на суму 5,014 долярів.

За цей занепад не мажна обвинувачувати наших радних в Канаді чи Канадське Представництво. Кілька років за порядком ми представляли пляни на розбудову УНСоюзу в Канаді. Представництво відповідало за діяльність і зріст Союзу. Для цього потрібно було для Кан. Предс. певні права й бюджет для нашої розпорядимости в нашій країні.

Річні Наради Гол. Уряду минулого року признали бюджет для Кан. Представництва, але за видатки треба все відноситися до Головної Екзекутиви в Джерзі Сиѓі. Ця Екзекутива не позволяла нам уживати фонди з надвишки в Канаді, що кожного року виносять поверх 400,000 долярів. Ми не маємо ніяких фондів в Канаді для нашого вжитку. За фінансову господарку в Канаді відповідає тільки Гол. Екзекутива в ЗСА. Організатори є залежні від Гол. Екз. і плачені Гол Екз. Пан Теодозій Волошин, який здобував багато членів, відійшов минулої осени через ускладнення грошевих виплат; він хотів бути залежний від Кан. Представництва.

Крім того, Кан. Предс. не має ніяких автономних прав і не може діяти без апробати Гол. Екз. За минулий рік Кан. Предс. дістало дозвіл тільки на одне засідання, хоч попередні засідання відбувалися щокварталу. Це одне засіддня, що відбулося в червні 1980 року, виготовило повний плян праці на один рік, але Гол. Екз. не уможливила виконання головних точок, бо не позволила окремого банкового конта для Кан. Предс. Хоч у Канаді закон вимагає, щоб усі фонди були на конті в Канаді, Кан. Предс. не має доступу навіть до йому призначеного бюджету і мусить просити кожного цента від Гол. Екз. у ЗСА.

Отже, не маючи ніяких окреслених прав і не маючи прямого доступу до бюджетових фондів, Кан. Предс. не могло відповідально функціонувати. Господарка в Канаді є під юрисдикцією Гол. Екс. і вона відповідає за поступ чи втрати.

До того треба пояснити ролю Головного Директора на Канаду. Його функція переважно репрезентативна і дуже обмежена, бо він не може репрезентувати без апробати Гол. Екз. і йому не призначено ніяких фондів для поїздок. Я дістав дозвіл бути делеґатом, разом з д-ром М. Куропасем і мґром Іваном Ґевриком, на XIII Конгрес Українців Канади в Вінніпеґу 10-13 жовтня, але менші братські товариства мали більше делеґатів. Мене також призначили на головного промовця на зборах Монтреальської округи 20 жовтня. Я виконував те, чого від мене вимагала Гол. Екз., яка не давала нам у Канаді змоги на власну ініціятиву.

Також треба звернути увагу на частоту засідання Гол. Екз. Раніше її скликали переважно що другого місяця, около 6 разів на рік. Тепер менше. Від минулих Річних Нарад Гол. Екз. засідала 18 липня, 1 листопада, 26 грудня і 4 квітня. Я не міг бути присутнім 1 листопада через сенатські обов'язки. На цих засіданнях присвячується канадським справам около 15 минут, часом менше. Головний Організатор все говорить, що відбуде поїздку в Канаді, що я піддержую, але ще не приїхав. Я реферую справи і проблеми Канади, але рідко дістаю згоду на пропозиції. Одне в Екзекутиві все повторюють: „здобувайте членів".

Заключення: Гол. Екз. УНСоюзу має всю власть, фонди й апарат; вона відповідає повністю за майно, діяльність і поступ Союзу в Канаді. Доки Канадське Представництво не дістане певних прав і доступу до своїх фондів, що їх ми заробляємо, ми не будемо в силі й в спроможності пособляти розвиткові нашої братської організації в Канаді. Ми готові брати на себе обов'язки, працю і відповідальність, якщо Гол. Екз. погодиться.

ЗВІТ ЗАСТУПНИЦІ ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА МАРІЇ ДУШНИК



Though the latter part of 1980 brought a crisis in the Ukrainian American community and in the UNA, our fraternal life and activities continued, albeit curtailed in certain areas.

* * *

Happily, there were some new names on the list of UNA women organizers in 1980, but the "regulars" predominated. Kvitka Steciuk, with 41 members, was the forerunner for the 10th time, and for the 19th time she was a Champions Club members (organized 25 or more members). Martha Korduba was second with 36, and Anna Deisenroth, secretary of the new Toms River, N.J. branch, was third with 26. There followed 14 women who were UNA Builders (24-10 members). This officer had 11 members in 1980, and three this year (one for $10,000).

During the year I attended several UNA district committee meetings — in New York City, Shamokin, Syracuse-Utica, Passaic, Woonsocket, Wilkes-Barre and Scranton. Of this group only Shamokin and Wilkes-Barre attained their quotas; some didn't even come close. But the potential in many UNA districts is there, if only the forces could be channeled and UNA oriented. Organizational work cannot be impeded — no matter what.

The fraternal activities being conducted by Miss Korduba seem to be a step in the right direction and in fact are a prerequisite for UNA branches, in order for the UNA, and other fraternals, to retain their tax-exempt status.

* * *

During the year I attended UNA Executive Committee meetings, and as chairman of the UNA Women's Committee sent a memorandum to district committee chairmen to submit names of needy juvenile members to attend the UNA children's camps.

Also, I attended the meeting at UNA headquarters with Jakiv Suslensky, former labor camp inmate in the USSR and chairman of the new Society of Jewish-Ukrainian Relations, and Adam Simms, director for the Long Island area of the American Jewish Congress. This was a most constructive event, aimed at improving Ukrainian Jewish relations.

As to representation, I served as UNA delegate at the New York Fraternal Congress (NYFC) annual meeting, where stress was placed on the necessity for professional organizers and for branches to hold meetings, annual elections and conduct fraternal programs. UNA President John Flis was elected to the NYFC executive committee.

Was a delegate to the UCCA 40th anniversary congress in Philadelphia.

Represented the UNA at the Labor Day tennis tournament and swim meet at Soyuzivka; helped give out trophies and spoke at the closing ceremonies. Donated my annual Sportsmanship trophy to a qualified tennis player. 1980 was the 25th anniversary of the tennis tourney and the 24th of the swimming. I completed my 25th consecutive year as a tennis participant. The UNA tennis camp continues in popularity — 68 campers last year. I visited the camp and spoke to the class, accompanied by June Harrison (Harasymiw), a professional fotographer whose fotos appear in the book, "Inside Tennis: A Season on the Pro Tour." The camp, under the direction of Zenon Snylyk and George Sawchak, assisted by Geroge Petrykewych and Ihor Lukiw, is one of the UNA's most successful youth programs.

Together with Walter Sochan, I represented the UNA at the USCAK (Ukrainian Sport Center of America and Canada) 25th anniversary banquet at Soyuzivka at which the UNA received a plaque for its contributions to the promotion of sports.

A great loss to the community was the passing of Bohdan Rak, a prime mover on the Ukrainian American sports scene for a quarter of a century. I was associated with „Dada" Rak from the very first UNA tennis tournament at Soyuzivka in 1956 which he organized with the "KLK" (Carpathian Ski Club).

Some of my community activities consisted in participation in United Nations Week events — at a seminar at the U.S. Mission to the UN, sponsored by the National Council of Women-USA, on the subject of Human Rights. With three other Ukrainian women, I took part in the Human Rights for Refugees section and made a motion to have the UN attempt to prevail upon the USSR to allow Ukrainians to be reunited with their families in the free world and to be permitted to emigrate from the USSR. The motion was incorporated in the Refugee section report and was to have been submitted to the UN. I also attended a reception in New York by a human rights group for Polish workers.

Served as M.C. at the Captive Nations Week program in New York City's Central Park and at the St. George's Festival on 7th Street in NYC.

Last June I had the honor of introducing Gov. Ronald Reagan at a reception for fraternal benefit organizations held in New York City; John Flis and I were the hosts and he was the M.C. I worked in the Reagan-Bush campaign — organized volunteers, coordinated a rally in NYC, placed a large ad in Svoboda, etc. Also, I attended the Inauguration and wrote an article about it from the Ukrainian viewpoint for *The Ukrainian Weekly*.

* * *

In conclusion, it is hoped that the present state of the community will improve and that the UNA will expand and continue to develop and to render in still greater measure its inestimable services to its membership and the community at large, all of which would offer hope and encouragement to our suffering kin in Ukraine.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО СЕКРЕТАРЯ ВОЛОДИМИРА СОХАНА



У звіті за 1980 рік, який був 32-им роком моєї праці в Головній Канцелярії УНСоюзу та 15-им роком праці на пості члена Головного Екзекутивного Комітету, хочу в першу чергу, згідно з моїм щорічним звичаєм, скласти подяку всім тим, які в цьому звітовому році зі мною співпрацювали.

Праця головного секретаря найбільше пов'язана з працею секретарів наших Відділів, на плечах яких лежить братська, забезпеченева та допомогова діяльність УНСоюзу. Лише завдяки відданості та посвяті цих наших діячів у терені, завдяки муравлиній праці цих наших секретарів, УНСоюз вірно служить своєму членству і цілому українському народові. Тому на цьому місці складаю в першу чергу подяку секретарям Відділів, цим нашим місіонерам братської, забезпеченевої та громадської праці, яких я теж називаю нашими „вояками на фронті".

У звітовому часі ряди цих наших „фронтовиків" прорідилися новими невіджалуваними втратами. Вшановуючи пам'ять тих, які відійшли після трудолюбивого життя на вічний спочинок, подаю їхні імена, прізвища та числа Відділів, в яких вони працювали: Петро Мудрий - секретар 341-го Відділу, Юрій Вельгос - кол. секретар 319-го Відділу, Ярослав Хоростіль - кол. секретар 442-го Відділу, Михайло Фединишин - секретар 155-го Відділу, Степан Курляк - секретар 435-го Відділу і кол. довголітній службовик Головної Канцелярії, інж. Сергій Шевченко - секретар 388-го Відділу, Григорій Дацьків - кол. секретар 106-го Відділу, Микола Гись - секретар 281-го Відділу, Тома Панько - секретар 85-го Відділу, Теодор Соколовський - кол. секретар 211-го Відділу, Надія Литвиненко - секретар 457-го Відділу і Михайло Семків - секретар 379-го Відділу.

Підсумовуючи ці болючі втрати в рядах наших діячів, ми вповні свідомі потреби поповнити ряди цих наших ідейних діячів. Тому ми і повинні робити всі можливі старання, щоб заохотити в членство та до широкої діяльности УНСоюзу якнайбільше свідомої української молоді, яка прийшла б на зміну тим, що відійшли від нас по Відділах, як також стали колись членами Головного Уряду УНСоюзу.

Тоді, коли секретарі Відділів ведуть свою союзову працю в терені, їм, нашим „фронтовикам", допомагають наші службовики в Головній Канцелярії. Вони творять наше „запілля", завданням якого є постійний зв'язок та постачання і піддержка союзових діячів у терені. Такими моїми найближчими співробітниками в Головній Канцелярії є службовики Рекордового Відділу, який я очолюю. Разом з ними виконуємо всі праці, які належать до обов'язків та відповідальностей головного секретаря УНСоюзу. Вони є цим „тімом", з яким ми можемо давати повну піддержку і допомогу секретарям Відділів та обслугу нашому членству. З признанням за їхню працю, відданість у виконуванні своїх обов'язків та братерську співпрацю подаю їхній поіменний список за роками служби: Стелла Раєн, Меланія Мілянович, Ярослава Левицька, Іванна Коць, мгр Наталія Залуська, Ольга Парубчак, Михайло Юзенів, Діонізій Смотрич, Данута Ясінська, проф. Павлина Данчук, Богуслава Поліщук,. Едвард Финик і Марія Шевчук (на частковій праці). Я горджуся цим нашим „тімом" і вважаю себе також його членом.

Наша забезпеченева служба

Наша забезпеченева служба членам включає всі праці Рекордового Відділу, від оформлювання аплікацій на нові грамоти, виготовлювання цих грамот забезпечення і виказів членів поодиноких Відділів, оформлювання всіх змін на грамотах і в забезпеченні членів, аж до видачі документів на виплати належностей членам за життя, чи їхнім спадкоємцям після їх смерти. Включає вона теж обслугу секретарів Відділів та допомогу їм у їхній праці в терені — забезпеченевій та братській службі нашому членству.

Багато часу і труду вимагає в цій забезпеченевій службі листування зі секретарями Відділів, організаторами, поодинокими членами і також з кандидатами в члени. Таке наше листування спрямоване також на допомогу секретарям Відділів у приєднуванні нових членів, додатковому забезпечуванні членів для підвищення їхнього забезпечення та в поновному забезпечуванні членів, грамоти яких дозріли до виплати, або закінчили свою важність. Ми висилаємо спеціяльні листи з пропозиціями членам набувати нові грамоти, коли важність їхніх грамот вигасає, або коли їхні грамоти стають вповні виплаченими. Приєднування нових членів, чи нових грамот членів, ніколи не записую на себе, як організатора, бо вважаю своїм обов'язком допомагати секретарям Відділів в їхній організаторській праці і такою допомогою заохочувати їх до цієї праці.

Особливу увагу присвячую нашому листуванні, щоб показати членам, як і кандидатам в члени, професійність УНСоюзу в життьовому забезпеченні та поінформувати їх про додаткові користі членства в УНСоюзі, як українській братській і допомоговій установі.

Для покращання і поширення забезпеченевої служби УНСоюзу були введені у звітовому часі такі новості:

Забезпечування без лікарських оглядин

Підвищено суми для забезпечування без вимоги лікарських оглядин до таких вікових меж та максимальних сум забезпечення:

Вік	Максимальна сума заб.
0 - 35	$25,000
36 - 45	10,000
46 - 50	5,000
51 - 55	3,000
56 - 60	1,000

У віці від 61 до 65 років дозволено забезпечування без вимоги лікарських оглядин на суму $500 у випадках відновлювання забезпечення члена, який виплатив грамоту кляси P-20 чи P-65, як тепер коли дозріла до виплати його вивінувальна грамота.

Пересунено вимогу подвійних лікарських оглядин (проведених двома різними лікарями) в наступних вікових межах до таких сум забезпечення:

Вік	Сума забезпечення
16 - 35	$50,000
36 - 45	25,000
46 - 55	10,000

Ґарантовані студійні позички

Введено ґарантовані студійні позички для членів деп. молоді, коли вони будуть забезпечені у віці від 0 до 10 років на суми від $15,000 до $25,000. Такі гарантії позичок видає УНСоюз разом з грамотами забезпечення кляси Р-20 згідно з наступною таблицею вікових меж та сум забезпечення:

Вік	Сума забезпечення	Сума позички
0- 4	$15,000	$5,000
0- 4	25,000	7,500
5-10	15,000	4,000
5-10	25,000	6,000

Такі позички зможуть одержати члени тільки на оплати студій. Відсоткова стопа цих позичок тільки 3% річно. Позички мають члени сплатити у 20 рівних ратах, починаючи від 3-го місяця після закінчення студій.

Виплачене забезпечення для власників дозрілих вивінувальних грамот

Для власників дозрілих вивінувальних грамот введено можливості закуплення вповні виплаченого забезпечення за повну, або частину суми вивінування:

1. Закуплення вповні виплаченого забезпечення на таку саму суму, як вивінувальна грамота члена, за одноразову вкладку, відповідну до віку члена, і виплата решти суми вивінування готівкою.
2. Закуплення за повну суму вивінування вповні виплаченого забезпечення на підвищену суму забезпечення, що її можна заплатити одноразово повною сумою вивінування у даному віці члена.

У звітовому році ми сподівалися зробити деякий поступ у започаткованих уже раніше стараннях ввести нові грамоти термінового забезпечення на 15, 20 і 25 років із зменшуваною сумою забезпечення та нову грамоту пенсійного забезпечення. На жаль, у поладнуванні цих та інших справ натрапили ми на труднощі, бо наші актуарії не мали змоги присвятити УНСоюзові стільки часу, скільки вимагали всі ці пильні для нас справи. Тому ми покинули цю фірму актуаріїв та заанґажували другого актуарія, Семена Урду, фірма якого обслуговує цілий ряд братських забезпеченевих установ. З цією новою фірмою ми почали розмови про всі ці справи, але саме вийшли в багатьох стейтах нові закони про чіткість („рідабіліті") грамот забезпечення і наш новий актуарій мусів звернути всю увагу на те, щоб виготовити нові форми грамот, які відповідали б цим новим вимогам стейтів. Справа нових грамот забезпечення буде теж вкоротці зрушена з місця, так само, як і плянована перевірка всіх наших вкладок, зворотних вартостей, дивіденд та організаторських винагород. Все це потібне УНСоюзові, щоб достосуватися до нових потреб нашого членства і до нових напрямків на ринках життьового забезпечення в ЗСА і в Канаді.

Про ці справи говорили ми із фахівцем життьового братського забезпечення Джеймсом Балу, якого заанґажував Головний Уряд для переведення студії нашого забезпеченевого діловодства і його потреб. Ми відбули з Джеймсом Балу розмови-інтерв'ю впродовж трьох з половиною днів і на їх підстві виготовив він звідомлення та рекомендації, що їх ми розіслали усім головним урядовцям УНС три тижні перед річним засіданням.

До нашої забезпеченевої служби треба теж зарахувати один із фільмів, що їх виготовляє відомий фільмовий продуцент Славко Новицький, бо цей фільм матиме назву і тему „УНСоюз — життьове забезпечення плюс". Другий його фільм з історії українського поселення в Північній Америці буде вже службою для всієї української громади. Славко Новицький держить постійний зв'язок з членами Головного Екзекутивного Комітету, які в потребі постачають йому інформації про УНСоюз та про українців в Америці. Він сподіється закінчити фільмування всіх кадрів осінню цього року, а десь під весну матиме вже готові обидва фільми. Про поступ цієї його праці він інформує постійно Головний Екзекутивній Комітет, а крім цього обіцяв переслати короткий письмовий звіт про свою працю на наше річне засідання.

Вишкільна праця

З нашим прицілом на молоде покоління українців Америки і Канади, яке ми хочемо приєднати в члени УНСоюзу та дати йому в УНСоюзі потрібне життьове забезпечення, професійність наших представників, які продавали б життьове забезпечення із цими плюсами братської установи, є конечною та обов'язковоюк. Тому ми повинні ще більше уваги присвятити вишколові наших секретарів та організаторів, щоб таким чином узброїти їх до змагання з конкуренцією комерційних продавців забезпечення. До участи в наших вишкільних курсах треба нам заохочувати не тільки секретарів Відділів, але і молодих надійних кандидатів на організаторів.

У звітовому році в червні відбувся на Союзівці централь ний курс для секретарів та організаторів, на якому я був одним із викладачів. Курс цей був успішний як числом, так теж і якістю учасників, які опісля посиленою організаційною працею в терені доказали, що чогось навчилися. Були серед учасників курсу нові секретарі і вони там запізналися теж з діловодством секретаря Відділу. Організував цей курс наш головний організатор п. Василь Оріховський, тому і даю йому слово подати більше про успішність цього курсу.

Вишколові нових секретарів Відділів присвячую особливу увагу в нашому листуванні з ними.

Вдержування документів і протоколів та ведення обліку руху і стану членства

До обов'язків головного секретаря належить зберігання всіх важливих документів УНСоюзу та зладжування і вдержування протоколів нарад засідань Головного Уряду та Головного Екзекутивного Комітету. Згідно з постановами статуту, він має теж проголошувати в офіційному органі УНСоюзу звіти головних урядовців, усі прийняті резолюції, рекомендації та ухвали і завваги, які мають більше значення для УНСоюзу. Я стараюся проголошувати всі ці матеріяли у „Свободі" та в „Українському Тижневику" якнайскоріше. Резолюції, рекомендації та всі ухвали були поміщувані в обох органах проягом декількох днів після закінчення нарад Головного Екзекутивного Комітету, чи річного засідання Головного Уряду. Але виготовлення протоколів річних засідань Головного Уряду, яке вимагає відчитання із звукозаписної стрічки, всіх дискусій, забирає багато часу, коли ми не маємо особи, яка могла б зайнятися тільки цим впродовж 2-3 тижнів.

Тому я ще раз хочу пригадати членам Головного Уряду, що статут наш не вимагає проголошування повного протоколу нарад із дискусією. Статутова постанова говорить ясно про поміщування звітів та резолюцій, рекомендацій і ухвал. І це можна б перевести в життя, коли б ми всі мали виготовлені і написані звіти та виключили з цих звітів дискусію, а кожний з нас обмежився до звітування про свою працю . Тоді ми могли б дуже скоро опублікувати не лише всі рішення, але і всі звіти, не поміщуючи зовсім дискусії. Коли ж однак ми вже у звітах входимо в дискусію з іншими членами Головного Уряду, тоді вже мусимо дозволити на публікацію не тільки звітів із дискусійними заввагами, але і на публікацію дискусії, як окремої точки, щоб дати змогу членам Головного Уряду подати відповіді на порушені у звітах дискутовані справи.

Наш Рекордовий Відділ веде точний облік членства, переводячи з кінцем кожного місяця всі зміни у стані членства. Цей облік ведений при допомозі картотек IBM та книг, які ми завжди узгіднюємо у щомісячних перевірках. З картотет IBM ми виготовляємо місячні викази членів поодиноких Відділів, повідомлення про платність вкладок та підсумки руху і стану членства по Відділах, по стейтах і провінціях, по клясах забезпечення і по осягненому віку, які потрібні для кінцеворічної оцінки грамот всього членства та інших даних для звітів перед забезпеченевими урядами стейтів і провінцій.

На підставі даних нашого обліку членства ми виготовили ряд таблиць, які долучені до цього звіту. Ці таблиці дають не лише огляд пророблєної праці, але на їхній підставі можна зробити аналізу стану УНСоюзу та опрацювати пляни праці на майбутнє, користаючи з минулого досвіду.

Основні факти таблиць руху і стану членства

У 1980-му році секретарі Відділів та організатори приєднали 2,239 членів із загальною сумою $5,835,000 забезпечення. Це число нових членів було найменшим за останніх 46 років. Втрати активних членів у звітовому році були в загальному меншими, як у попередніх роках, за виїмком 111 більше грошових зворотів та 51 більше смертних випадків. На чисто втратив УНСоюз за 1980-ий рік 1,750 активних членів. Така втрата в загальному числі членів виновила 1,261.

Серед виданих у 1980-му році нових грамот найпопулярнішими, як у деп. молоді, так теж у деп. дорослих були грамоти кляси Р-20. За ними ішли грамоти кляс Е-20 та „дабл ю" в дорослих і кляси Е-18 та Е-20 в молоді.

У здобутках нових членів у 1980-му році перше місце здобув стейт Пенсильвенія із 544 членами, перед Ню Йорком із 406 членами та Ню Джерзі із 393 членами.

Сума забезпечення всіх членів, включно з акцидентов ими грамотами, виносила з кінцем 1980-го року $128,360, 858 і вона була на $129,198 вищою, як така сума рік раніше. Зменшилися у звітовому році суми додаткових забезпечень: подвійного забезпечення у дорослих та забезпечення платника у молоді.

Як серед нових членів, так і в загальному членстві помітно, що грамоти термінового забезпечення все ще не здобули собі належного місця, хоч у комерційних установах термінові поліси втішаються великою популярністю.

В Канаді приєднано у 1980-му році 305 нових членів із загальною сумою $968,000 забезпечення. В загальному числі членів втратила Канада за звітовий рік на чисто 184 члени. За цей рік зменшилась в Канаді також сума забезпечення всіх членів на $178,054.

На 6,887 грамот акцидентового забезпечення маємо аж 2,953, які є одинокими грамотами забезпечення членів. Тут є велика нагода поповнити забезпечення цих членів грамотами життьового забезпечння.

Пересічний вік членів УНСоюзу за звітовий рік дещо підвищився і виносить 43,55 років, тоді коли пересічний вік всіх мешканців Америки вагається в околиці 30 років.

Смертність членів зменшилася в порівнянні з попереднім роком і виносила у звітовому році 51.61.

Всіх членів, які платять з вкладками передплату „Свободи" було при кінці 1980-го року 9,439 і це число виказує зменшення числа передплатників за звітовий рік на 365 осіб.

Інші ділянки моєї праці

Над виконуванням статутових обов'язків головного секретаря працюю не лише щоденно до пізньої ночі, але також в суботи та неділі. Тому обмежені мої виїзди в терен до мінімум і залишаться мені дуже мало часу на працю в інших ділянках.

У звітовому рокці, як і в попередніх роках, постачав я „Свободу" союзовими вістками та опікувався публікацією знимок дітей — нових членів УНСоюзу. Писав я теж вістки про померлих діячів УНСоюзу.

В Корпорації Дому УНСоюзу займаю пост віцепрезидента і на такому самому пості віцепрезидента та члена дирекції працюю в корпорації житлового будинку „Полус Гук Товерс", спонзором якого є УНСолюз.

Впродовж останніх дев'яти років займаю в міській управі Джерзі Сити пост „комішенера" Регуляційної Ради, яка уділяє дозволи на побудови, чи встановлення підприємств в дільницях, устійнені зони яких вимагають спеціяльних рішень цієї Ради.

Також у цьому звітовому році вдержував я постійний зв'язок з відомим телевізійним коментатором д-ром Мартином Абендом, постачаючи йому публікації та інформаційні матеріяли про Україну та змагання українців за національні права і права людини.

Кінцеві висновки та завваги

Кінчаючи цей свій річний звіт, не збираюсь цим разом подавати нових рекомендацій, ані повторювати цілого ряду моїх попередніх висновків та рекомендацій, бо здійснювання їх постійно залягає внаслідок браку рук до праці. Ми можемо виносити найкращі рекомендації і навіть резолюції, виконання яких мало б нас зобов'язувати, але ми нічого не вдіємо, коли не розв'яжемо тієї найважливішої нашої проблеми проблем — не заохотимо до нашої союзової праці здібних, ідейних та відданих нашій установі та нашому народові людей.

Людина є ключем до наших успіхів. Бракує нам цих людей до праці на кожному кроці, в кожній ділянці нашої праці. Бракує по наших Відділах, в яких рідшають ряди союзових та українських патріотів по відході на вічний спочинок тих, яких я згадував на початку цього звіту. Бракує цих людей по Округах, бракує їх нам на постах постійних та обласних організаторів і, вкінці, бракує їх нам в нашій централі, в нашій Головній Канцелярії. Доки ми не зуміємо розв'язати цієї найважливішої для УНСоюзу та для Української Справи проблеми, доти ми не зможемо розгорнути наших крил навіть в цій нашій найбільшій і найбагатшій братській установі — в Українському Народному Союзі, доля якого лежить на серці не тільки нам, союзовим урядовцям і працівникам, але і на серці цілої нашої української громади та українського народу який глядить на нас з надією на потрібну і конечну йому допомогу в його змаганнях до волі та незалежности.

РУХ ЧЛЕНІВ

РУХ АКТИВНИХ ЧЛЕНІВ У 1980-му РОЦІ

Місяць	Нові члени	Суспендовані	Грошові звороти	Випл. Е грам.	Випл. Р грам.	Посмертні випл.
СІЧЕНЬ	136	7	112	52	64	77
ЛЮТИЙ	172	2	100	59	53	81
БЕРЕЗЕНЬ	190	+3	66	80	67	107
КВІТЕНЬ ...	174	10	111	74	78	86
ТРАВЕНЬ ..	137	43	76	85	74	73
ЧЕРВЕНЬ ..	168	6	84	79	60	78
ЛИПЕНЬ .	184	53	71	65	50	66
СЕРПЕНЬ .	192	+42	65	67	51	77
ВЕРЕСЕНЬ .	183	35	60	68	69	70
ЖОВТЕНЬ .	193	37	64	61	92	76
ЛИСТОПАД	188	+ 32	95	91	100	88
ГРУДЕНЬ .	322	39	66	126	114	71
РАЗОМ:	2239	155	970	907	872	950

ПІДСУМКИ РУХУ АКТИВНИХ ЧЛЕНІВ У 1980 РОЦІ

	Молодь	Дорослі	Акцидентові грам.	Разом:
Стан активних членів з 1-го січня 1980 року:................	16,332	41,641	6,862	64,835
Нові члени............................	716	1,192	331	2,239
Разом:	17,048	42,833	7,193	67,074
Втрати членства:				
Суспензи..............................	+ 15	+ 62	232	155
Грошові звороти......................	358	612	—	970
Виплати за Е грамоти..................	543	364	—	907
Сплачено вкладки Р грамот............	308	564	—	872
Посмертні виплати.....................	17	927	6	950
Перехід з деп. молоді до дорослих............................		+ 64	64	— —
Інші втрати...........................	31	36	68	135
Разом втрати:.........................	1,306	2,377	306	3,989
Стан активних членів з 31-го грудня 1980 року:.............	15,742	40,456	6,887	63,085
Прибуток, аво втрата за 1980 рік:	- 590	- 1,185	+ 25	- 1,750

НОВІ ЧЛЕНИ 1980 РОКУ

Місяць	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
СІЧЕНЬ	42	77	17	136
ЛЮТИЙ	55	97	20	172
БЕРЕЗЕНЬ	55	107	28	190
КВІТЕНЬ	55	86	33	174
ТРАВЕНЬ	43	80	14	137
ЧЕРВЕНЬ	54	87	27	168
ЛИПЕНЬ	59	92	33	184
СЕРПЕНЬ	54	112	26	192
ВЕРЕСЕНЬ	72	93	18	183
ЖОВТЕНЬ	56	110	27	193
ЛИСТОПАД	50	106	32	188
ГРУДЕНЬ	121	145	56	322
РАЗОМ:	716	1,192	331	2,239

Льотерійні члени:		Акцидентові грамоти	
1971	347	1971	599
1972	315	1972	687
1973	292	1973	967
1974	212	1974	701
1975	144	1975	501
1976	130	1976	456
1977	172	1977	676
1978	51	1978	510
1979	69	1979	407
1980	50	1980	331

НОВІ ЧЛЕНИ 1979 І 1980 РОКІВ ПОРІВНЯННЯ ЇХ ЧИСЕЛ ТА СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

	1979 рік		1980 рік	
	Число членів	Їх сума забезп.	Число членів	Їх сума забезп.
Молодь	796	$1,386,000	716	$1,309,000
Дорослі	1,445	3,897,500	1,192	2,871,000
Акцидентові грамоти.....................	407	2,035,000	331	1,655,000
РАЗОМ:	2,648	$7,316,500	2,239	$5,835,000

	1979 рік	1980 рік
Пересічна сума грамот життьового забезп.	$2,353	$2,190
Пересічна сума всіх грамот нових членів	$2,766	$2,606

НОВІ ЧЛЕНИ ТА ЇХ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ОСТАННІХ ДЕСЯТЬ РОКІВ

Рік	Число членів	Їх сума забезп.	Пересічна сума забезп.
1971	4,056	$8,429,000	$2,078
1972	4,216	8,967,000	2,127
1973	4,668	11,424,500	2,662
1974	4,005	9,672,000	2,415
1975	3,111	7,537,000	2,422
1976	3,071	7,335,500	2,388
1977	3,743	9,547,500	2,550
1978	2,982	7,544,000	2,527
1979	2,648	7,316,500	2,766
1980	2,239	5,835,000	2,606

ЧИСЛА НОВИХ ЧЛЕНІВ І ГОЛОВНИХ ВТРАТ ЧЛЕНСТВА ЗА ОСТАННІХ ДЕСЯТЬ РОКІВ

Рік	Нові члени	Суспендовані	Грошові звороти	Випл. Е. грамоти	Випл. Р. грамоти	Посмертні виплати
1971	4,056	620	965	1,836	1,715	883
1972	4,216	465	891	1,614	1,182	964
1973	4,668	457	749	1,296	902	874
1974	4,005	723	860	1,087	869	949
1975	3,111	775	803	1,193	828	852
1976	3,071	386	818	991	721	864
1977	3,743	296	819	1,168	1,105	911
1978	2,982	268	853	1,022	801	911
1979	2,648	285	859	1,119	1,147	899
1980	2,239	155	970	907	872	950
Разом:	34,739	4,430	8,587	12,233	10,142	9,057

НОВІ ЧЛЕНИ 1980 РОКУ ПО КЛЯСАХ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ

Кляса	Число членів	Їх сума забезпечення
T-16	15	$24,000
TP-65	89	89,000
P-20	269	605,500
E-20	139	194,500
E-18	179	282,000
P-65	6	14,000
E-65	19	100,000
Разом у Деп. Молоді	716	$1,309,000

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ

Кляса	Число членів	Їх сума забезпечення
W	281	$452,000
P-20	383	942,000
P-65	36	128,000
E-20	328	485,500
E-65	90	378,500
DP-65	43	236,000
T-5	9	70,000
T-10	22	179,000
Разом у Деп. Дорослих	1,192	$2,871,000
Акцидентові грамоти	331	$1,655,000
Разом усі нові члени	2,239	$55,835,000

НОВІ ЧЛЕНИ 1980 РОКУ ПО СТЕЙТАХ І ПРОВІНЦІЯХ

П.ч. Стейт, Провінція	Число членів	Їх сума забезп.
1 Pennsylvania	544	$1,294,000
2 New York	406	891,000
3 New Jersey	393	1,019,000
4 Ontario, Canada	183	595,000
5 Michigan	155	554,500
6 Illinois	142	316,000
7 Ohio	104	335,000
8 Quebec, Canada	67	181,000
9 Connecticut	38	50,500
10 Saskatchewan, Canada	28	144,000
11 Manitoba, Canada	21	43,000
12 Massachusetts	21	55,000
13 Maryland	20	54,500
14 Dist. of Col.	16	30,000
15 Florida	13	59,000
16 Rhode Island	11	19,500
17 Virginia	11	49,000
18 Delaware	10	29,500
19 Indiana	8	16,000
20 Minnesota	7	38,000
21 California	6	21,000
22 Missouri	5	5,000
23 Nebraska	5	7,000
24 West Virginia	5	10,500
25 Arizona	4	4,000
26 Alberta, Canada	3	6,000
27 British Columb., Canada	3	8,000
28 Colorado	3	3,000
29 Texas	3	3,000
30 New Hampshire	2	1,000
31 Kansas	1	1,000
32 Washington	1	1,000
Разом	2,239	$5,835,000

Не приєднали в 1980-му році нових членів Відділи в стейтах Майн, Норт Дакота, Орегон та Вісконсин і в провінції Нова Скотія.

СТАН ЧЛЕНІВ
АКТИВНЕ ЧЛЕНСТВО
СТАН АКТИВНИХ ЧЛЕНІВ З 31-го ГРУДНЯ 1980 РОКУ

	Число членів	Їх сума забезп.
Молодь	15,742	$19,829,886
Дорослі	40,456	56,671,005
Акцидентові грамоти	6,887	34,435,000
Разом:	63,085	$110,935,891

ПОРІВНЯННЯ ЧИСЕЛ АКТИВНОГО ЧЛЕНСТВА РОКІВ 1979 та 1980

	Числа членів 12.31.1979	Числа членів 12.31.1980	Прибуток, або втрата
Молодь	16,332	15,742	-590
Дорослі	41,641	40,456	-1,185
Акцидентові грамоти	6,862	6,887	+25
Разом:	64,835	63,085	-1,750

СТАН АКТИВНИХ ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ОСТАННІХ ДЕСЯТЬ РОКІВ

Кінець року	Число членів	Їх сума забезп.	Перес. сума забезп. члена
1971	71,880	$91,199,905	$1,268
1972	70,865	94,402,715	1,332
1973	71,175	100,379,659	1,413
1974	70,586	103,700,767	1,468
1975	69,149	104,578,576	1,512
1976	68,329	106,168,116	1,583
1977	67,662	109,764,216	1,622
1978	66,629	111,196,300	1,668
1979	64,835	111,440,307	1,718
1980	63,085	110,935,891	1,758

Інж. Євген Дорош переобраний на голову ОБУЛІД-у

Дня 5-го грудня ц.р. в приміщеннях Українського Народного Дому в Ню Йорку відбулись 35-ті Загальні збори Об'єднання Українських Лісників та Деревників при численній участі членів.

Предсідником зборів був інж. Р. Яримович, а секретарював інж. Іван Когут. До почесної президії запрошено доцента Івана Мельника та інж. Романа Кобринського. На внесок Контрольної комісії, яку очолював Р. Кобринський, уділено абсолюторію уступаючій управі та признано жертвенну працю для Товариства.

На внесок Р. Ушака, члена Номінаційної комісії вибрано нову управу, в склад якої увійшли: голова лісмайстер Є. Дорош, секретар Іван Когут, скарбник Лев Пришляк та члени управи — Р. Яримович та Д. Ґеча. До Контрольної комісії увійшли: Р. Кобринський, голова, та члени — І. Мельник та П. Ушак, а до Номінаційної комісії увійшли: Е. Бачинський, голова, та члени — Л. Пришляк та П. Ушак. До редакційної колегії перевибрано Я. Зубаля та Є. Дороша.

Делегатом до УККА переобрано Л. Пришляка.

Після офіційної частини відбулась розвагова частина при участі членів, їхніх родин та запрошених гостей. Архітект І. Заяць репрезентував Товариство Українських Інженерів Америки.

Н.Н.

ІДЕЯ ПРЕЗИДЕНТА РОНАЛДА РЕҐЕНА І багатьох його співробітників, що частину відповідальности за соціяльні програми повинні перебрати від Уряду харитативні установи, не була дуже позитивно сприйнята речниками тих установ, які заявили, що крім зібраних ними грошей від поодиноких жертводавців вони мали раніше ще федеральні дотації, а тепер Уряд намагається накинути на них збільшений тягар, але не робить жадних фінансових зобов'язань. Католицька харитативна акція і багато інших не зможуть вив'язатися із своїх завдань в майбутньому тому, що число потребуючих зростає, а фінансові запаси зменшуються.

Українські Організації і Дирекція Дому СУМ-А в Йонкерсі, Н. Й.
запрошують Українське Громадянство і всю Молодь на
ЗУСТРІЧ НОВОГО РСКУ —
ТРАДИЦІЙНУ МАЛАНКУ
в суботу, 9-го січня 1982 року, початок забави 9-та год. веч.
в залі при 301 Palisade Avenue, **Йонкерс, Н. Й.**
Грає оркестра **„ОКСАНА"**
Просимо замовляти столики **у п. М. Лотоцького або С. Гаврилюка на ч. тел.: (914) 476-6781**

ЮВІЛЕЙ ПАТРІЯРХА ЙОСИФА
в стейті Ню Джерзі

Стейтовий Ювілей для вшанування Блаженнішого Патріярха Йосифа, з приводу Його 90-річчя життя і 65-річчя священства, відбудеться

в стейті Ню Джерзі 14-го березня 1982 року

за благословенням Архиєпископа Митрополита Стефана Сулика, підтримкою Високопреподобного о. декана Антона Борси і Високопреподобних отців Парохів та за спільним старанням Управ: Відділів Українського Патріярхального Товариства, Українських Організацій, Товариств і Інституцій.

На ширших нарадах Стейтового Ювілейного Комітету в неділю, 20 грудня 1981 р. в Народнім Домі в Ірвінґтоні, Н. Дж., вибрано Діловий Ювілейний Комітет для дальших підготовань і переведення Ювілею.

Проситься всі Організації, Товариства, Інституції і приватні особи стриматися від своїх сходин й імпрез в дні цього історичного ювілею і причинитися до відбуття многолюдного і величавого цього торжества.

СТЕЙТОВИЙ ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ

Об'єднання Демократичної Української Молоді в Америці *(Східні Філії)*
запрошують Вас на
НОВОРІЧНУ ЗАБАВУ
ЗУСТРІЧ НОВОГО РОКУ
у залі Української Православної Церкви Святого Юрія Переможця
при дорозі ч. 524, між дорогами ч. 130 й Ню Джерзі Тирнпайком в ЯРДВІЛ, Н. Дж. (біля Трентону)
Забава відбудеться **у четвер, 31-го грудня 1981 р., о 9-ій год. веч.**
під звуки популярної оркестри **„ЗЕЛЕНЕ ЖИТО".**

Association of American Youth of Ukrainian Descent cordially invites you to its
NEW YEAR'S EVE DANCE
Thursday, December 31, 1981 at 9 p.m.
St. George's Ukrainian Orthodox Church Hall
839 Yardville-Allentown Rd., YARDVILLE, N.J.
Popular Philadelphia Ukrainian Orchestra-Band "ZELENE ZHYTO"
Admission: Adults — $12.50, Students — $8.00. Champagne toast included assorted delicious Ukrainian buffet and refreshments extra.
For tickets and table reservations for six call:
Philadelphia: (215) 635-1522 Trenton: (609) 771-9535
Bound Brook: (201) 725-5322 New York: (212) 657-0317

ХРИСТОС РОДИВСЯ! *СЛАВІТЕ ЙОГО!*
Усім Клієнтам та всій Українській Громаді
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!
бажає
УКРАЇНСЬКА КООПЕРАТИВНА ОБЕЗПЕЧЕНЕВА АҐЕНЦІЯ
власність
ЦЕНТРАЛІ УКРАЇНСЬКИХ КООПЕРАТИВ в АМЕРИЦІ
2351 W. Chicago Avenue • Chicago, Ill. 60622

ЗАПРОШУЄМО ВШ. ГРОМАДЯНСТВО на УКРАЇНСЬКУ ТРАДИЦІЙНУ
НОВОРІЧНУ ЗУСТРІЧ
яка відбудеться в просторих бенкетових залях
"Holiday Inn" of Somerville
US Route 22 (East Bound)
31-го грудня 1981 р. Початок о год. 9-ій вечора до?
- При звуках популярної оркестри „ЧЕРВОНА КАЛИНА".
- Вечеря "prime rib" при столах від 9-10 веч. По вечері холодний і гарячий буфет ПРОТЯГОМ ЦІЛОЇ ЗАБАВИ, включно з шампаном при ЗУСТРІЧІ НОВОГО РОКУ, за вступом 70.00 дол. від пари.
- Проситься ЯКНАЙСКОРІШЕ резервувати столики зі завдатком на 8, 10 і більше осіб і. т. д.

Телефон: (201) 526-9500

З глибоким сумом повідомляємо, що Волею Божою, 21-го грудня 1981 року, упокоївся у віці 87 р.

бл. п.
ВАДИМ ЮРІЄВИЧ МІЩЕНКО

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 26-го грудня 1981 року, о год. 11-ій дня з церкви св. Андрія на українському православному цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — ЛАРИСА
син — ВЯЧЕСЛАВ
внучки — ЛІЛЯ і ТАЛЯ
з Ріднею

У глибокому смутку повідомляємо Рідню, Земляків та Знайомих, що сумна вістка наспіла з України, що дня 20-го листопада 1981 року відійшов у Вічність наш Найдорожчий БРАТ, ВУЙКО

бл. п.
о. МИКОЛА БІЛИК

на 75-му році життя, уродженець містечка Угнева. Рукоположений на священика у Перемишлі 1931 р., душпастир на Лемківщині: Криниця Село, Поляни Мисцівські, до війни парох Ярослава, останньо 35 років душпастирював у селі Мачнів, Львівщина.

Горем прибиті:

брат — ВОЛОДИМИР з дружиною ГАЛИНОЮ і дітьми: ІРЕНОЮ, ЮРКОМ, ЛЮБОМИРОМ з дружиною ІВАННОЮ, США
сестри: АННА МАҐУРА, МАРІЯ МАКУХ і брат ІВАН в Европі
сестрінка — ІРЕНА ДОВГА, Канада
та ближча і дальша Родина в Америці, Канаді і в Україні

Просимо про щирі молитви за душу Покійного, який ревно і віддано працював рівно 50 років в Христовому Винограднику.

В світлу і незабутню Його пам'ять, складаємо 100.00 доларів на ПАТРІЯРШИЙ ФОНД.
Брат ВОЛОДИМИР з дружиною ГАЛИНОЮ
Джерзі Сіті, Н. Дж.

ДЕРМАТОЛОГ
J. BARAL, M.D.
245 East 63rd Street
New York, N.Y.
Tel.: (212) 355-2828
Лікування всіх шкірних і венеричних хвороб, пересадження волосся.
Приймаємо тільки за попереднім домовленням. Говоримо також по-польськи і по-німецьки.
Приймаємо Medicare.

ФУНДАЦІЯ УВУ ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
UFU Foundation, Inc.
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

Орликівське Братство — 8-го Куреня УПС ім. Григора Орлика

ділиться сумною вісткою з Подругами та Друзями, що 21-го грудня 1981 року, на 71-му році життя, відійшов на Вічну Ватру Курінний Орликівського Братства

пл. сен. керівництва сл. п.
АНДРОНІК КОПИСТЯНСЬКИЙ

Опечаленій Родині Покійного висловлюємо щирі співчуття.

Центральна Управа ОДВУ і Братні Організації

з глибоким сумом повідомляють своїх Членів та всю Українську Громаду в ЗСА, що в понеділок, 21-го грудня 1981 року, вранці, відійшов у Вічність, наш довголітній Побратим, член Керівних Органів ОДВУ протягом довгих років, невтомний працівник в багатьох ділянках національно-суспільного життя, член ОУН

бл. п.
АНДРОНІК КОПИСТЯНСЬКИЙ

ПАНАХИДА відбулася у вівторок, 22-го грудня 1981 року в похоронному заведенні Сенко, Front Street, Hemstead, N.Y.

ПОХОРОН в середу, 23-го грудня 1981 року, о год. 9:30 ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Володимира, а звідти на цвинтар св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Опечаленим Дружині і Родині висловлюємо своє сердечне співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

У ВОСЬМУ СКОРБНУ РІЧНИЦЮ УПОКОЄННЯ нашого Коханого ЧОЛОВІКА, ТАТА й ДІДУНЯ

бл. п.
Д-ра ІЛЛІ ВИТАНОВИЧА

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ з ПАНАХИДАМИ
в середу, 30-го грудня 1981 року
в церкві св. Юра в Ню Йорку, Н. Й., о год. 8:30 ранку;
в обителі оо. Студитів, Кастель Ґандольфо, Італія;
в суботу, 2-го січня 1982 року
в соборі свв. Володимира й Ольги, Чикаґо, Ілл., о год. 8:30 ранку.

...та живим Тебе зберігаємо в нашій тузі, що сльози не змили...

ДРУЖИНА, ДІТИ І ВНУКИ

В пошану складаємо:

100.00 дол. .... на Патріярший Фонд 100.00 дол. .... на ЗУАДК
50.00 дол. .... на Суспільну Опіку

В ШОСТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашої Любої і Найдорожчої МАМИ

сл. п. Незабутньої
Проф. ЛЮДМИЛИ ТИМОШЕНКО-ПОЛЕВСЬКОЇ

І В ТРИНАДЦЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Любого і Найдорожчого ТАТА

сл. п. Незабутнього
Проф. Д-ра МИКОЛИ ПОЛЕВСЬКОГО


Проф. Людмила Тимошенко-Полевська


Проф. д-р Микола Полевський

видатної челістки і видатного пяніста, професорів Харківської, Віденської і Римської Консерваторій та Українського Музичного Інституту в Ню Йорку і Філядельфії, визначних у Міжнародній Енциклопедії „Хто є хто в музиці" в Кембрідж, Англії

буде відправлена

ПАНАХИДА

в неділю, 3-го січня 1982 р., о год. 12:30 по пол.
в катедрі св. Володимира в Ню Йорку, Н. Й.
160 Вест 82-га вул.

В глибокому смутку:

ЗОЯ ПОЛЕВСЬКА-ДАРОВА — донька з чоловіком АНАТОЛІЄМ ДАРОВИМ

Четвер, 31-го грудня 1981 року
Год. 9-та вечора
Заля: Manor Jr. College
Fox Chase Rd. and Forest Avenue
Jenkintown, Pa.

УКРАЇНСЬКИЙ ЧОЛОВІЧИЙ ХОР „ПРОМЕТЕЙ"
влаштовує
НОВОРІЧНУ ЗАБАВУ

Оркестра **„ТЕМПО" Іренея Коваля**
Вступ: $15.00 від особи
Столики замовляти на число телефону:
(215) 242-3689

Четвер, 31-го грудня 1981 року
Заля Дому Української Культури, S. Bound Brook, N.J.
Зголошуватись: в інж. Івана Хамуляка, 12 Sherman Pl., Irvington, N.J. 07111. Tel.: (201) 371-6369 або: в інж. Дам'яна Геча, 585 Ayres Avenue, No. Plainfield, N.J. 07063. Tel.: (201) 755-8156.

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ — ВІДДІЛ в НЮ ДЖЕРЗІ
має шану запросити Вас з Родиною і Друзями на
БЕНКЕТ і БАЛЬ

В ПРОГРАМІ:
7-ма веч. — Холодний і гарячий буфет з напитками.
8:30 веч. — БЕНКЕТ; 10-та веч. БАЛЬ при звуках ОРКЕСТРИ Б. ГІРНЯКА
Вступ на Баль і Бенкет 35.00 дол. від особи, включно з шампанським при зустрічі Нового Року.
Вступ на Баль — 20.00 дол. від особи, 10.00 дол від студентів.

Українці...

(Продовження зі стор. 2)

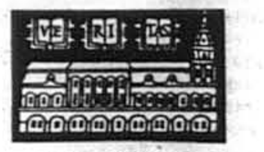
на терені Польщі. Все таки, він був засуджений і в нього відібрано американське горожанство. Щойно Апеляційний суд об'єктивно розглянув цілу справу, визнав, що він невинуватий і повністю привернув йому статус американського горожанства.

Іван Дем'янчук з Клівленду, американець українського походження, був обвинувачений на підставі доставленого совєтськими чинниками документу, який вони категорично відмовилися дати до розгляду експертизи. Залишається таємницею, коли саме був виготовлений отой „документ": 1942-1950 чи 1970 року? Якщо б насправді це був автентичний німецький документ з 1942 року, совєтські чинники радо віддали б його хемічній аналізі, щоб тільки ствердити його автентичність і здобути собі довір'я. Однак, не зважаючи на всі сумніви щодо вірогідности совєтських свідчень, І. Дем'янюка (подібно, як Ф. Валюса) засуджено і в нього відібрано американське горожанство. Щоб шукати остаточної справедливости, І. Дем'янюк вніс відклик, хоч це потягає за собою неспівмірно великі кошти. А тут уже насувається пропозиція договору про видачу на суд до іншої держави, не чекаючи вислїду апеляційного суду.

Беручи до уваги загрозливість ситуації, найвищий час усім нам зайняти до цього відповідну поставу, щоб не вернулись роки горезвісної репатріяції. Пишім у цій справі до наших конгресменів і сенаторів та до Президента ЗСА.

Громадський комітет проти вживання совєтських свідчень і документів в американських судах.

Клівленд, Огайо.



У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ

Вшановуючи світлу пам'ять померлих дорогих осіб, на українські студії в Гарвардському університеті пожертвували:

Іван і Тетяна Стельмах—2.000 дол., для вшанування світлої пам'яті синів БОГДАНА і ОРЕСТА, доньки ОЛЬГИ і внука ОРЕСТА—ВАСИЛЯ КУЛИНЯКА.

З посмертного фонду і в пам'ять св.п. ЯРОСЛАВА ФЕДИКА—2.000 дол.

Дмитро Бобеляк—1.500 дол., в пам'ять св.п. інж. ІВАНА ПАСТУХА.

Степан і Володимира Сливоцькі—1.000 дол., в пам'ять батьків св. п. ФРАНЦІШКИ і МИКОЛИ ЛЕҐІНІВ.

З волі й у пам'ять Покійних св.п. інж. РОМАНА й ІВАНКИ БІЛИНСЬКИХ—1.000 дол.

Марія Овчинник—650 дол., в одинадцяту річницю смерти мужа бл.п. проф. МИХАЙЛА ОВЧИННИКА.

Євгенія Кохан—500 дол., в пам'ять чоловіка св.п. МИКОЛИ КОХАНА.

Родина—500 дол., друзі--25 дол., замість квітів на могилу св.п. М. Д. НАЛИВАЙКА.

Д-р Ярослав М.Бандера—300 дол., Чайковська Ірена—50 дол., Стефанія Балко, Михайло Дикун, Микола Кавка, Орест і Оксана Кузьми, д-р Михайло й Іванна Яцух—по 25 дол., Павло і Анна Крамар, Іван і Ярослава Кукілі, інж. Олександер і Анна Пришляки, Микола і Єлисавета Муліцькі, Іван Саламаха, Анна Олексишин, д-р Мирослав й Ірена Зслики—по 20 дол., Олег і Люба Кінахи, Володимир і Анастазія Мерещаки, д-р Ярослав й Ірина Остапюки, Євген і Стефанія Сиротюки, Мирослава Солук, Ольга Вересюк, Богдан і Катря Гадзевичі, Яків і Марія Несторуки, Володимир і Стефанія Стасишини, Богдан й Іванна Козаки, Михайло і Леся Шевчуки, Володимир Юзьвяк—по 10 дол., замість квітів на могилу св.п. інж. ОСИПА БАНДЕРИ

Дарія Пісецька—265 дол., замість квітів на могилу в другу річницю смерти брата св.п. ДАНИЛА ПІСЕЦЬКОГО

Люба Данило-дружина і Андрій Данило—брат—200 дол., в дев'яту річницю смерти як нев'янучий вінок на могилу бл. п. ВАСИЛЯ ДАНИЛА.

Д-р Осип Оришкевич—200 дол., в пам'ять сестри бл.п. СОФІЇ МАЛИНОВСЬКОЇ.

Ямрозикова з родиною—150 дол., в пам'ять мужа і батька бл.п. інж. ІВАНА ЯМРОЗИКА.

Д-р Теодор і Мирослава Залуцькі—150 дол., в десяту річницю смерти бл.п. мгр РОМАНА МИНДЮКА, і 100 дол., в пам'ять о. ВАСИЛЯ й ІВАННИ ЗАЛУЦЬКИХ.

На поминках бл.п. ЙОСИФА СЛЕВІНСЬКОГО і в Його світлу пам'ять присутні зложили—108 дол., на видання книжки про голод в Україні 1933 року.

Марія Каплиста—100 дол., в пам'ять мужа св.п. проф. інж. МАКАРА КАПЛИСТОГО і в другу річницю Його відходу у Вічність.

Микола Ільницький—100 дол., в третю річницю смерти дочки бл.п. ЕЛЕОНОРИ і в світлу Її пам'ять.

Дмитро і Михайлина Мацьків—100 дол., в четверту річницю смерти сина замість квітів на могилу бл.п. МИХАЙЛА МАЦЬКІВ

Микола Лебедь—100 дол., в пам'ять св.п. ЯРОСЛАВА ФЕДИКА

Юрій та Ірини Прокопишини—100 дол., замість квітів на могилу бл. п. СТЕФИ МОРОЗ.

Леся і Василь Бойко, і Уляна МекКой—100 дол., в першу річницю смерти й в пам'ять св.п.ПЕТРА Ґ.МекКОЙ

Остап й Ірена Захарків—100 дол., д-р Марія і Христина Юзич—50 дол., Ярослав і Ольга Дужі—25 дол., Семен Романів, Роман і Анна Качмар, Стефанія Годів—по 10 дол. в пам'ять замість квітів на могилу бл.п. МИХАЙЛА РІЗНИЧЕНКА.

Ольга Червінська—50 дол., замість квітів на могилу бл. п. АНДРІЯ ВАЦЯКА.

Галина і проф. Іван Лобай—50 дол., в пам'ять батька св.п. проф.ПЕТРА МАКАРЕНКА і брата св.п. мгр БОРИСА МАКАРЕНКА, в одинадцяту річницю Їх смерти.

Михайло і Марія Романець—50 дол., в пам'ять друга бл.п. інж. ОСТАПА ЛЕВИЦЬКОГО.

Роман і д-р Марія Балтарович—50 дол., Віталій і д-р Оксана Шустов і З.Лазуренко—30, Іван і Галя Панчак—25 дол., Анна Дабек, Анатоль і Ольга Ромах, Василь Шершун з дружиною, Василь і Софія Щербій—по 20 дол., Володимир і Мирослава Брездень, Осип Гвоздецький з дружиною, д-р Микола і Олена Климишин, д-р Богдан Дзюбановський з дружиною, Юрко і Іма Ласка, Михайло і Аделя Савка, Василь Сорока з дружиною, Ірена Тарнавська, Юрій і Оксана Тарнавські, Роман і д-р Надія Туркевич, Володимир Тустанівський з дружиною, Юрко і Зеня Юрків—по 10 дол., замість квітів на могилу бл.п. МИХАЙЛА ТРОХИМОВИЧА РІЗНИЧЕНКА.

Д-р Євген і Ніля Стецьків—50 дол., Юрій Гуд і Оксана Балтарович—25 дол., Василь і Софія Циган—15 дол., Ліда Дяченко, Андрій Стахнів з дружиною—по 10 дол., в пам'ять св.п. МИХАЙЛА КУЗЬМІНСЬКОГО.

Дарія і Юрій Костеві, Тамара і Ярослав Сидоряки, Галина і Ігор Сидоряки, Оксана Сидоряк—по 25 дол., замість квітів на могилу бл.п. МИКОЛИ ЛЕҐІНЯ.

Д-р Марія і Мирослав Кознарські—25 дол., в пам'ять бл.п. проф. ТАРАСА СТАНЬКА.

Арета і Лев Добрянські, Віра і Ярослав Криштальські—25 дол., Христина і Юрій Кушнірі—15 дол., замість квітів на могилу бл.п. ІВАНА СКВІРТНЯНСЬКОГО.

Ольга і Ярослав Дужі—25 дол., в пам'ять бл.п. д-ра АЛЕКСАНДРА МАРІТЧАКА, 25 дол., в пам'ять бл.п. ОЛЕКСИ ШИНДАКА, і 25 дол., в пам'ять бл.п. БЕТТІ ДЖ ПЕРОТТО.

Р.А.Шумахер і В.Гавзгольдер— 25 дол., в пам'ять св.п. Богдана Р.Крижанівського.

Марія Попадюк—20 дол., в пам'ять св.п. СЕМЕНА СТЕФАНИКА.

Ольга Папроцька—10 дол., в пам'ять бл.п. ЙОСИФА СЛЕВІНСЬКОГО.

Олена і д-р Микола Климишини—10 дол., в пам'ять св.п. МАРІЇ СОКОЛЕВ.

Дякуючи жертводавцям за пожертви линемо до Господа з молитовним проханням, щоб дарив Померлих вічним спокоєм і радістю.

Головна Екзекутива
Фонду Катедр Українознавства (ФКУ)

М. МОРОЗ НА ФЕСТИВАЛІ СТЕТЕН АЙЛЕНД КОЛЕДЖУ

Стетен Айленд, Н.Й. (Верва). — На фестивалі, що його недавно влаштовував Стетен Айленд коледж, відомий артист-маляр Михайло Мороз виставив свій мистецький твір „Церква Святого Юрія" у Львові. Твір цей один із кращих творів малярського мистецтва прикрасив і збагатив українську мистецьку виставку.

ЧИ ВАМ ГРОЗИЛА РЕПАТРІЯЦІЯ ПІСЛЯ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ?

Чи знаєте, що тепер, за стараннями американського Бюра спеціяльних досліджень, пропонується договір, щоб видавати американських горожан, обвинувачених у коляборації з німцями в час Другої світової війни, до Західньої Німеччини і там їх судити, на підставі совєтських свідчень і документів?

Коли б такий договір ввійшов у силу, провокаціям КҐБ не було б кінця!

Чи в такій ситуації будемо дальше спокійно сидіти і ждати на дальшу чергу совєтських провокацій — чи підемо за кличем „Всі українці за українця — всі українці за Вільну Україну!"

Пишім до наших конґресменів, сенаторів, до Президента ЗСА і протестуймо проти вживання совєтських свідчень в американських судах! Масово опротестовуймо вищезгаданий пропонований договір в справі видачі горожан ЗСА до іншої держави, бо це порушує елементарні людські права і громадянські свободи нашої свободолюбної країни.

Американець польського походження, Франк Валюс з Чикаґо, був неправдиво обвинувачений, засуджений і йому відібрали американське громадянство. Щойно в апеляційному суді виявилося, що він невинний і йому повністю привернули статус американського горожанина. Коли б не відклик, Ф. Валюсові грозила б, на підставі пропонованого договору, депортація і суд у країні, якої він не є громадянином.

Американець українського походження, Іван Дем'янюк з Клівленду, став жертвою провокації КҐБ. Він був засуджений на підставі совєтського „документу", що його совєтські чинники відмовилися дати під розгляд хемічної експертизи. Щоб внести відклик, потрібні тисячі долярів, яких ні він, ні його родина не мають, тож конечна допомога українській людині, щоб доказати неправильність обвинувачень.

Ваше листування і Ваші пожертви шліть на адресу
КОМІТЕТУ ПРОТИ ВЖИВАННЯ СОВЄТСЬКИХ СВІДЧЕНЬ І ДОКУМЕНТІВ В АМЕРИКАНСЬКИХ СУДАХ:

C.A.U.S.E.
P.O. Box 29058 • Cleveland, Ohio 44129

Шановні Секретарі та Організатори УНС!

Членська кампанія 1981 року кінчається з 31-им грудня. Тому аплікації нових членів прийматиме Головна Канцелярія тільки до 31-го грудня 1981 року.

Докладіть всіх старань, щоб виконати свої квоти та виспати аплікації вчасно, щоб вони дійшли до Головної Канцелярії не пізніше, як 31-го грудня 1981 року.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНС

Філядельфійська Ліґа закликає писати листи

Ліґа проти Знеславлення Українського Імени, що її очолює Дзвінка Швед, розпочала заходи проти зловживань совєтськими „архівами" в судових справах, проти деяких американських громадян українського та інших родів в американських судах, за здогадну коляборацію з нацистами під час Другої світової війни або за неправильні дані, які начебто деякі втікачі-українці дали Службі іміґрації і натуралізації при отримуванні американського громадянства переважно у п'ятидесятих роках. Ліґа проти Знеславлення Українського Імени уклала текст листа, що його слід вислати негайно на адреси сенаторів, конґресменів та до Президента ЗСА. Зразки адрес і текст цього листа подаємо тут англійською мовою:

Dear Senator..........
або Dear Congressman........
або Dear President Reagan..

I am very concerned with an apparent anti-Ukrainian bias being created by the Office of Special Investigation of the Justice Department and the onesided exaggerated reporting of the same by the media. Although I feel that all accused criminals should be brought to trial, the Justice Department's cooperation with the Soviet government is illegal, inappropriate and, judging by the way the Soviets mete out justice to their own dissidents, totally absurd. Perhaps you are unaware of this situation. Therefore, I urge you to acquaint yourself with these dubious proceedings and intercede on behalf of the Ukrainian American community. Certainly fostering hate towards Americans of Ukrainian descent through generalizing and sensationalizing dubious Soviet inspired cases against naturalized US citizens should not be the job of the Justice Department.

Very truly Yours

....
(підпис автора листа)

До сенаторів слід писати на адресу: Senator ...(ім'я)
Senate Office Building
Washington, D.C. 20510

До Президента Роналда Реґена слід писати на адресу: President R.Reagen, The White House, Washington, D.C. 20500

До Justice Department:
U.S. Justice Department, Constitution Ave. and 10-th St. N.W., Washington, D.C. 20530

До конґресменів: Congressman .....(ім'я).......
U.S. House of Representatives, Washington, D.C. 20515

Заколядуймо і для себе та будьмо щедрі

Коли наші хати у Філядельфії та околиці замерехтеть різнобарвними світлами різдвяних ялинок, а наші родини засядуть до святочно застелених столів, неодин раз застукають до дверей колядники, що за старим українським звичаєм колядуватимуть на різні громадські, культурні та добродійні цілі.

У Свято Різдва Христового ніхто з нас не відмовить їм традиційної „Коляди", бо всі ми, дякуючи Божому Провидінню, поселилися у найбагатшій країні світу. А крім цього, Різдво — це особливе свято, свято миру і любови, свято пробачення й поєднання.

Маючи на увазі цю шляхетну та глибоко людську традицію Різдва, Дирекція Українського Освітньо-Культурного Центру хоче, в першій мірі, побажати веселих Свят Різдва Христового та Щасливого Нового Року усім, що купівлею уділів, щедрими грошовими пожертвами та безкоштовною працею допомогли нам придбати, устаткувати та віддати до вжитку філядельфійської громади Український Освітньо-Культурний Центр при 700 Сідер Ровд у Філядельфії. Без вашої грошової допомоги та жертвенної праці, це велике філядельфійське „чудо", на яке українська Філядельфія чекала 100 років, ніколи не стало б дійсністю.

Одночасно, в цей святочний час Різдва Христового маємо шану звернутися до національного сумління всіх тих українців доброї волі у Філядельфії та околиці, що дорожать добром української культури та майбутнім української молоді, а які з різних причин не включилися досі в акцію придбання УОК Центру, щоб допомогли нам купівлею уділів та щедрими пожертвами сплатити якнайскорше мортґеджове заборгування Центру, яке висить зловіщою тінню над його майбутнім.

Український Освітньо-Культурний Центр має навстіж відчинені двері для потреб всієї української громади, без уваги на релігійну приналежність та політичні переконання її членів.

Дирекція вірить, що всі перепони, що стояли досі на шляху до взаємної співпраці будуть незабаром усунені і що вже в наступному 1982 році повна централізація культурного та освітнього життя стане дійсністю у нашому Центрі.

Український Освітньо-Культурний Центр є наш. Колядуючи на наш Центр, ми колядуємо для себе. Христос Раждається!

Лев Яцкевич

Побудова пам'ятника на могилі І. Косач-Борисової

Скульптор Михайло Черешньовський закінчує проєкт надгробного пам'ятника на могилі Ізидори Косач-Борисової, похованої на Українському Православному Цвинтарі у Савт Бавнд Бруку, Н.Дж.

Як тільки проєкт буде готовий, у пресі буде вміщено його фотографію. Пам'ятник буде з граніта. На високій чотирикутній призмі буде бронзовий барельєф обличчя Покійної і колоски пшениці, нагорі—хрест.

І.Косач-Борисова, учений агроном, померла 12-го квітня 1980 року на 93-му році життя у містечку Піскатавей, Н.Дж. Серед українців у ЗСА і Канаді вона була найбільш відома як сестра Лесі Українки. Вона робила все від неї залежне, щоб і в Україні і поза її межами у публікаціях, в музеях, у пам'ятниках і ілюстраціях правдиво увіківічнювали Лесю Українку.

З ініціятиви Блаженнішого Мстислава, Митрополита Української Православної Церкви, був створений Комітет побудови пам'ятника на могилі І.Косач-Борисової, до якого увійшли представники українських жіночих організацій і культурних та наукових установ. Комітет зразу ж приступив до збирання коштів, відкривши спеціяльне конто в Українській Православній Кредитівці у Савт Бавнд Бруку.

На 1-го грудня 1981 року на цьому конто було 3,398,44 дол., на спеціяльному конто в Союзі Українок Америки було 607 дол., всього—4,005 44 дол. Цих грошей замало, щоб побудувати високомистецький пам'ятник.

Комітет звертається до українських громадян і українських організацій з проханням допомогти завершити будову пам'ятника.

Пожертви слід висилати на адресу: St. Andrew's Federal Credit Union, P.O. Box 375, South Boundbrook, N.J. 08880; Att'n. acc. 1376. Чеки виписувати на Kosach-Borysova Fund.

Прохання у прикладеному листі чітко писати ім'я або назву організації українською мовою. Списки жертводавців і фінансовий звіт будуть надруковані в українській пресі.

Л.Дражевська
Голова Комітету побудови пам'ятника

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 1-го СІЧНЯ 1982 р.

Парма, Огайо. Річні збори Б-ва св. Василія 364-го Відд., о год. 2-ій по пол. в залі Астродому св. Йосафата, 5720 Стейт Ровд, Парма, Огайо. На порядку: звіти за 1981 р. та вибір урядовців на 1982 р. Проситься всіх членів прибути та вирівняти залеглі вкладки. — П. Данилевич, предс., В. Владика, секр.

НЕДІЛЯ, 3-го СІЧНЯ 1982 р.

Дітройт, Миш. Річні загальні збори Т-ва Запор. Січ 75-ий Відд., о год. 1:30 по пол. в залі УНДому, 4655 Мартін вул. На порядку: звіти Управи, К. Комісії та вибір Управи на 1982 р. Проситься чл. прибути. Якщо на означений час не буде відповідне число членів, то збори відбудуться на годину пізніше без огляду на кількість присутніх. — Управа Відділу.

НЕДІЛЯ, 10-го СІЧНЯ 1982 р.

Россфорд, Огайо. Річні збори Б-ва св. Михайла 235 Відд., о год. 2:30 по пол. при 139 Валнут вул. Проситься всіх чл. прибути на збори. — М. Бобер, секр.-касир.

Джерзі Сіті, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва Українська Січ 170 Відд., о год. 3-ій по пол. в УНДомі, 90-96 Фліт вул., Джерзі Сіті, Н. Дж. На зборах буде вибір 2-ох делеґатів на 30-ту Конвенцію УНС. — О. Зубрицький, предс., В. Білик, секр., Галина Гаврилюк, касир.

НЕДІЛЯ, 31-го СІЧНЯ 1982 р.

Редінґ, Па. Річні загальні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 48-го Відд., о год. 2-ій по пол. в Укр. Гор. Клюбі на 7-ій вул. На порядку: звіт Управи та вибір нової на 1982 рік. Проситься чл. прибути. — Н. Дубик, предс., С. Івасечко, секр.

Вступайте в члени УНСоюзу!